EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT **SVET**

Bruselj, 20. maj 2019
(OR. en)

2016/0364 (COD)
LEX 1924

PE-CONS 16/1/19
REV 1

EF 18
ECOFIN 62
CODEC 180

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI DIREKTIVE 2013/36/EU V ZVEZI Z IZVZETIMI SUBJEKTI, FINANČNIMI HOLDINGI, MEŠANIMI FINANČNIMI HOLDINGI, PREJEMKI, NADZORNIŠKIMI UKREPI IN POOBLASTILI TER UKREPI ZA OHRANITEV KAPITALA

DIREKTIVA (EU) 2019/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. maja 2019

o spremembi Direktive 2013/36/EU
v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi,
mešanimi finančnimi holdingi, prejemki,
nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke[1],

[1] UL C 34, 31.1.2018, str. 5.

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[1],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom[2],

[1] UL C 209, 30.6.2017, str. 36.

[2] Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. maja 2019.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[1] ter Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[2] sta bili sprejeti kot odgovor na finančno krizo v letih 2007 in 2008. Ta zakonodajna ukrepa sta znatno prispevala k okrepitvi finančnega sistema v Uniji in omogočila, da so institucije odpornejše na morebitne prihodnje pretrese. Čeprav sta izjemno obsežna, ta ukrepa nista obravnavala vseh ugotovljenih slabosti, ki vplivajo na institucije. Poleg tega so bili nekateri od prvotno predlaganih ukrepov predmet klavzul o pregledu ali niso bili dovolj podrobno opredeljeni, da bi jih bilo mogoče nemoteno izvajati.

[1] Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338)

[2] Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

(2) Namen te direktive je obravnavati vprašanja, ki so se pojavila v zvezi z določbami Direktive 2013/36/EU, za katere se je izkazalo, da niso dovolj jasne, in so se zato različno razlagale ali za katere je bilo ugotovljeno, da so preveč obremenjujoče za nekatere institucije. Vsebuje tudi prilagoditve Direktive 2013/36/EU, ki so potrebne bodisi po sprejetju drugih ustreznih pravnih aktov Unije, kot je Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta[1], bodisi zaradi vzporedno predlaganih sprememb Uredbe (EU) št. 575/2013. Nenazadnje se s predlaganimi spremembami sedanji regulativni okvir bolje usklajuje z mednarodnim razvojem ter tako spodbuja skladnost in primerljivost med jurisdikcijami.

[1] Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

(3) Finančni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko nadrejene osebe bančnih skupin, pri čemer se zahteva uporaba bonitetnih zahtev na podlagi konsolidiranega položaja teh holdingov. Ker institucije, ki jih obvladujejo taki holdingi, ne morejo vedno zagotoviti skladnosti z zahtevami na konsolidirani podlagi v celotni skupini, je treba nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge neposredno vključiti v obseg nadzorniških pooblastil na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, da se zagotovi skladnost na konsolidirani podlagi. Zato bi bilo treba za nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge določiti poseben postopek odobritve in neposredna nadzorniška pooblastila nad njimi, da bi tako zagotovili, da so lahko ti holdingi neposredno odgovorni za zagotavljanje skladnosti s konsolidiranimi bonitetnimi zahtevami, ne da bi pri tem zanje veljale dodatne bonitetne zahteve na posamični podlagi.

(4) Odobritev in nadzor nekaterih finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov skupinam ne bi smela preprečiti, da po lastni presoji odločijo o posebnih notranjih ureditvah in razdelitvi nalog znotraj skupine, da bi zagotovile skladnost s konsolidiranimi zahtevami, prav tako pa ne bi smela preprečiti neposrednega nadzora nad tistimi institucijami znotraj skupine, ki zagotavljajo skladnost z bonitetnimi zahtevami na konsolidirani podlagi.

(5) Finančni holding ali mešani finančni holding, ki je bil ustanovljen z namenom udeležbe v družbah, bi bil lahko v posebnih okoliščinah izvzet iz odobritve. Čeprav bi izvzeti finančni holding ali mešani finančni holding lahko sprejemal odločitve v okviru svojega običajnega poslovanja, pa ne bi smel sprejemati upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki bi vplivale na skupino ali podrejene družbe v skupini, ki so institucije ali finančne institucije. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju skladnosti z navedeno zahtevo upoštevati relevantne zahteve na podlagi prava gospodarskih družb, ki velja za finančni holding ali mešani finančni holding.

(6) Konsolidacijskemu nadzorniku se zaupajo glavne odgovornosti v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi. Zato mora konsolidacijski nadzornik ustrezno sodelovati pri odobritvi in nadzoru finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov. Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, bi bilo treba odobritev podeliti na podlagi skupne odločitve obeh organov. Evropska centralna banka bi morala pri opravljanju nadzora na konsolidirani podlagi nad nadrejenimi osebami kreditnih institucij v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013[1] opravljati tudi svoje naloge v zvezi z odobritvijo in nadzorom finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov.

[1] Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

(7) Poročilo Komisije z dne 28. julija 2016 o oceni pravil o prejemkih v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: poročilo z dne 28. julija 2016) je pokazalo, da so za majhne institucije nekatera načela, določena v Direktivi 2013/36/EU, in sicer zahteve o odlogu in izplačilu v instrumentih, preveč obremenjujoča in niso sorazmerna z njihovimi bonitetnimi koristmi. Podobno je bilo v njem ugotovljeno, da stroški uporabe teh zahtev presegajo njihove bonitetne koristi v primeru zaposlenih z nizkimi variabilnimi prejemki, saj takšne ravni variabilnih prejemkov ustvarijo le malo ali nič spodbud za zaposlene za prevzemanje prekomernih tveganj. Posledično bi bilo treba na splošno od vseh institucij zahtevati, da uporabljajo vsa načela za vse zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, je treba majhne institucije ter zaposlene z nizkimi ravnmi variabilnih prejemkov izvzeti iz načel glede odloga in izplačila v instrumentih iz Direktive 2013/36/EU.

(8) Potrebna so jasna, dosledna in harmonizirana merila za prepoznavanje takšnih majhnih institucij ter nizkih ravni variabilnih prejemkov, da se zagotovi nadzorniško zbliževanje ter spodbujajo enaki konkurenčni pogoji za institucije in ustrezna zaščita za vlagatelje, investitorje in potrošnike v Uniji. Istočasno je državam članicam primerno zagotoviti določeno prožnost, da lahko sprejmejo strožji pristop, kadar se jim to zdi potrebno.

(9) Načelo enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske je določeno v členu 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Navedeno načelo morajo institucije dosledno uporabljati. Zato bi morale izvajati politiko prejemkov, nevtralno glede na spol.

(10) Namen zahtev glede prejemkov je spodbujati preudarno in učinkovito upravljanje tveganj institucij z usklajevanjem dolgoročnih interesov institucij in njihovih zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije (v nadaljnjem besedilu: prevzemniki pomembnega tveganja).. Istočasno bi lahko za podrejene družbe, ki niso institucije in se zato zanje Direktiva 2013/36/EU ne uporablja na posamični podlagi, veljale druge zahteve glede prejemkov na podlagi ustreznih sektorskih pravnih aktov, ki bi morali imeti prednost. Zato se zahteve glede prejemkov iz te direktive za takšne podrejene družbe praviloma ne bi smele uporabljati na konsolidirani podlagi. Kljub temu bi se zahteve glede prejemkov iz te direktive z namenom preprečevanja morebitne arbitraže morale uporabljati na konsolidirani podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, ki opravljajo posebne storitve, kot je upravljanje sredstev ali portfeljev oziroma izvajanje naročil, pri čemer so ti zaposleni pooblaščeni, ne glede na obliko tovrstnega pooblastila, za opravljanje poklicnih dejavnosti, na podlagi katerih se uvrščajo med „prevzemnike pomembnega tveganja“ na ravni bančne skupine. Takšna pooblastila bi morala vključevati ureditve prenosa pooblastil ali oddajanja v zunanje izvajanje, ki jih skleneta podrejena družba, ki zaposluje osebje, in druga institucija iz iste skupine. Države članice bi morale ohraniti možnost, da se zahteve glede prejemkov iz te direktive uporabljajo na konsolidirani podlagi za širši nabor podrejenih družb in njihovih zaposlenih.

(11) Direktiva 2013/36/EU zahteva, da je znaten delež, v vsakem primeru najmanj 50 % vsakega variabilnega prejemka, sestavljen iz uravnoteženega deleža delnic ali enakovrednih lastniških deležev, odvisno od pravne strukture zadevne institucije, ali z delnicami povezanih instrumentov oziroma enakovrednih nedenarnih instrumentov, kadar gre za institucije, ki niso uvrščene na borzo, in, kjer je to mogoče, alternativnih instrumentov temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo določene pogoje. To načelo omejuje uporabo z delnicami povezanih instrumentov na institucije, ki niso uvrščene na borzi, in zahteva, da institucije, ki so uvrščene na borzi, uporabljajo delnice. Komisija je v poročilu z dne 28. julija 2016 ugotovila, da lahko uporaba delnic vodi do precejšnje administrativne obremenitve in stroškov za institucije, ki so uvrščene na borzi. Istočasno je mogoče doseči enakovredne bonitetne koristi s tem, da se institucijam, ki so uvrščene na borzi, dovoli, da uporabljajo z delnicami povezane instrumente, ki sledijo vrednosti delnic. Možnost uporabe z delnicami povezanih instrumentov bi bilo zato treba razširiti na institucije, ki so uvrščene na borzi.

(12) Pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju bi bilo treba upoštevati velikost, strukturo in notranjo organiziranost institucij ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti. Kadar imajo različne institucije podobne profile tveganosti, na primer zato, ker imajo podobne poslovne modele ali geografsko lokacijo izpostavljenosti ali pa pripadajo isti institucionalni shemi za zaščito vlog, bi bilo treba pristojnim organom omogočiti, da metodologije procesa pregledovanja in ovrednotenja prilagodijo tako, da se zajamejo skupne značilnosti in tveganja institucij s takšnim enakim profilom tveganosti. Vendar pa takšna prilagoditev pristojnim organom ne bi smela onemogočiti, da ustrezno upoštevajo specifična tveganja, s katerimi se soočajo posamezne institucije, niti ne bi smela spremeniti specifične narave ukrepov, ki so naloženi posamezni instituciji.

(13) Dodatna kapitalska zahteva, ki jo naložijo pristojni organi, je pomemben gonilni dejavnik skupne ravni kapitala institucije in je pomembna za udeležence na trgu, saj raven naložene dodatne kapitalske zahteve vpliva na sprožilno točko za omejitve izplačil dividend, izplačila bonusov in plačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala. Jasno bi bilo treba opredeliti pogoje, po katerih bi bilo treba naložiti dodatno kapitalsko zahtevo, da bi zagotovili dosledno uporabo pravil v vseh državah članicah in ustrezno delovanje notranjega trga.

(14) Dodatna kapitalska zahteva, ki jo naložijo pristojni organi, bi morala biti določena glede na specifični položaj institucije in ustrezno utemeljena. Dodatne kapitalske zahteve se lahko naložijo za obravnavanje tveganj ali elementov tveganj, ki so izrecno izključeni iz kapitalskih zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma niso izrecno zajeti s temi zahtevami, a samo v obsegu, ki šteje za potrebnega glede na specifični položaj institucije. Te zahteve bi morale biti uvrščene v ustreznem vrstnem redu kapitalskih zahtev nad relevantne minimalne kapitalske zahteve in pod zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kakor je ustrezno. Narava dodatnih kapitalskih zahtev, specifična za posamezno institucijo, bi morala preprečiti njihovo uporabo kot orodje za obravnavanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja. Vendar pa to pristojnim organom ne bi smelo preprečiti, da med drugim tudi z dodatnimi kapitalskimi zahtevami obravnavajo tveganja, s katerimi se posamezne institucije soočajo zaradi svojih dejavnosti, vključno s tistimi, ki odražajo vpliv nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne institucije.

(15) Zahteva glede količnika finančnega vzvoda je vzporedna kapitalskim zahtevam, ki temeljijo na tveganju. Zato bi bilo treba vse dodatne kapitalske zahteve, ki jih naložijo pristojni organi za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, dodati k zahtevi glede minimalnega količnika finančnega vzvoda in ne k minimalni kapitalski zahtevi, ki temelji na tveganju. Poleg tega bi institucije morale imeti tudi možnost, da uporabijo navadni lastniški temeljni kapital, ki ga uporabijo za izpolnjevanje zahteve v zvezi s finančnim vzvodom, za izpolnitev svojih kapitalskih zahtev, ki temeljijo na tveganju, vključno z zahtevo po skupnem blažilniku.

(16) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da instituciji v obliki napotka sporočijo vsakršno prilagoditev zneska kapitala, ki presega relevantne minimalne kapitalske zahteve, relevantne dodatne kapitalske zahteve in, če je to ustrezno, zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, ki ga pričakujejo od institucij, da bi se lahko soočila s prihodnjimi stresnimi scenariji. Ker tak napotek predstavlja kapitalski cilj, bi se moralo šteti, da je uvrščen nad relevantnimi minimalnimi kapitalskimi zahtevami, relevantno dodatno kapitalsko zahtevo ter zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kot je ustrezno. Neizpolnjevanje tega cilja ne bi smelo sprožiti omejitev razdelitev, določenih v Direktivi 2013/36/EU. Glede na to, da napotek o dodatno potrebnem kapitalu odraža nadzorniška pričakovanja, Direktiva 2013/36/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 za napotek ne bi smeli določati obveznega razkritja, prav tako pa pristojnim organom ne bi smeli onemogočiti, da zahtevajo razkritje napotka. Kadar institucija večkrat zapored ne izpolni kapitalskega cilja, bi moral biti pristojni organ pooblaščen, da sprejme nadzorniške ukrepe in po potrebi naloži dodatne kapitalske zahteve.

(17) Določbe Direktive 2013/36/EU o obrestnem tveganju, ki izhaja iz dejavnosti v netrgovalni knjigi, so povezane z zadevnimi določbami Uredbe (EU) št. 575/2013, ki za institucije zahtevajo daljše obdobje izvajanja. Za uskladitev uporabe določb o obrestnem tveganju, ki izhaja iz dejavnosti v netrgovalni knjigi, bi se morale določbe, ki so potrebne za izpolnjevanje zadevnih določb te direktive, uporabljati od istega datuma kot zadevne določbe Uredbe (EU) št. 575/2013.

(18) Za harmoniziran izračun obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti v netrgovalni knjigi, kadar notranji sistemi institucij za merjenje tega tveganja ne zadostujejo, bi bilo na Komisijo treba prenesti pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[1], v zvezi z oblikovanjem standardizirane metodologije za namen ocenjevanja tega tveganja. Komisija bi morala te regulativne tehnične standarde sprejeti z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

[1] Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

(19) Da se pristojnim organom omogoči boljše prepoznavanje institucij, ki bi zaradi morebitnih sprememb obrestne mere lahko utrpele čezmerne izgube pri dejavnostih iz netrgovalne knjige, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA. Ti regulativni tehnični standardi bi morali določati: šest nadzorniških stresnih scenarijev, ki jih morajo uporabiti vse institucije za izračun sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala; skupne predpostavke, ki jih morajo institucije uvesti v svoje notranje sisteme za namene izračuna ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in za določitev morebitne potrebe po specifičnih merilih za prepoznavanje institucij, za katere je upravičeno uporabiti nadzorniške ukrepe kot posledica zmanjšanja neto prihodkov od obresti zaradi sprememb obrestne mere; in kaj šteje za znatno zmanjšanje. Komisija bi morala te regulativne tehnične standarde sprejeti z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(20) Boj proti pranju denarja in financiranju terorizma je bistven za ohranjanje stabilnosti in integritete finančnega sistema. Razkritje, da je institucija vpletena v pranje denarja in financiranje terorizma, bi lahko vplivalo na njeno poslovanje in stabilnost finančnega sistema. Skupaj z organi in telesi, odgovornimi za zagotavljanje skladnosti s pravili za boj proti pranju denarja na podlagi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta[1], imajo pomembno vlogo pri ugotavljanju in kaznovanju pomanjkljivosti tudi organi, pristojni za izdajo dovoljenj in bonitetni nadzor. Zato bi morali ti pristojni organi vidike pranja denarja in financiranja terorizma stalno obravnavati v okviru ustreznih nadzorniških dejavnosti, vključno s postopki nadzorniškega ovrednotenja in pregledovanja, ocenami ustreznosti upravljavskih ureditev, postopkov in mehanizmov institucij ter ocenami primernosti članov upravljalnih organov, pri čemer bi morali o morebitnih ugotovitvah ustrezno obveščati organe in telesa, pristojne za zagotavljanje spoštovanja pravil o boju proti pranju denarja, ter po potrebi sprejeti nadzorniške ukrepe v skladu s pooblastili, ki jih imajo na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013. Te informacije bi bilo treba zagotoviti na podlagi ugotovitev, razkritih med postopki izdaje dovoljenj, odobritve ali pregleda, za katere so odgovorni ti pristojni organi, pa tudi na podlagi informacij, ki jih posredujejo organi in telesa, pristojni za zagotavljanje skladnosti z Direktivo (EU) 2015/849.

[1] Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

(21) Eno od ključnih spoznanj finančne krize v Uniji je bilo, da je treba zagotoviti ustrezen institucionalni okvir in okvir politik za preprečevanje in odpravo neravnovesij v Uniji. Glede na najnovejši institucionalni razvoj v Uniji je potreben celovit pregled okvira makrobonitetne politike.

(22) Direktiva 2013/36/EU državam članicam ne bi smela preprečiti, da v skladu z nacionalnim pravom izvajajo ukrepe za povečanje odpornosti finančnega sistema, vključno z, a ne omejeno na, omejitev razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zavarovanja, omejitev razmerja med dolgom in dohodkom, omejitev razmerja med zneski za odplačevanje dolga in vrednostjo dohodka, pa tudi drugi instrumenti, povezani s kreditnimi standardi.

(23) Za zagotovitev, da proticiklični kapitalski blažilniki ustrezno odražajo tveganje prekomerne kreditne rasti v bančnem sektorju, bi morale institucije izračunati njim lastne blažilnike kot tehtano povprečje stopenj proticikličnih blažilnikov, ki se uporabljajo za države, v katerih imajo kreditno izpostavljenost. Vsaka država članica bi zato morala imenovati organ, odgovoren za določitev stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti v zadevni državi članici. Ta stopnja blažilnika bi morala upoštevati ravni kreditne rasti in spremembe količnika med krediti in bruto domačim proizvodom (BDP) v tej državi članici ter vse druge spremenljivke, ki so povezane s tveganji za stabilnost finančnega sistema.

(24) Države članice bi morale imeti možnost, da od nekaterih institucij poleg varovalnega kapitalskega blažilnika in proticikličnega kapitalskega blažilnika zahtevajo tudi vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj, da bi preprečile in zmanjšale makrobonitetna ali sistemska tveganja, ki niso zajeta z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, in sicer v smislu tveganj motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj bi se morala uporabljati za vse izpostavljenosti ali podskupino izpostavljenosti ter za vse institucije ali za eno ali več podskupin teh institucij, kadar te institucije opravljajo poslovne dejavnosti s podobnimi profili tveganosti.

(25) Pri tem je pomembno, da se izboljša mehanizem usklajevanja med organi, zagotovi jasna razmejitev odgovornosti, poenostavi aktiviranje instrumentov makrobonitetne politike ter razširi nabor makrobonitetnih instrumentov, da bodo organi lahko pravočasno in učinkovito odpravili sistemska tveganja. Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[1], naj bi imel ključno vlogo pri usklajevanju makrobonitetnih ukrepov, pa tudi pri posredovanju informacij o načrtovanih makrobonitetnih ukrepih v državah članicah, zlasti z objavo sprejetih makrobonitetnih ukrepov na svojem spletnem mestu in z izmenjavo informacij med organi po obvestilih o načrtovanih makrobonitetnih ukrepih. Da bi zagotovili ustrezen odziv politik držav članic, naj bi ESRB spremljal, ali so makrobonitetne politike držav članic ustrezne in skladne, vključno s spremljanjem, ali se orodja uporabljajo dosledno in brez prekrivanja.

[1] Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1).

(26) Ustrezni pristojni ali imenovani organi bi si morali prizadevati, da se makrobonitetni ukrepi, določeni v Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013, ne bi podvajali in nedosledno uporabljali. Ustrezni pristojni ali imenovani organi bi morali zlasti ustrezno pretehtati, ali se ukrepi, sprejeti na podlagi člena 133 Direktive 2013/36/EU, podvajajo ali so neskladni glede na druge obstoječe ali prihodnje ukrepe na podlagi člena 124, 164 ali 458 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(27) Pristojnim ali imenovanim organom bi bilo treba omogočiti, da določijo raven ali ravni uporabe blažilnika za druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) na podlagi narave in porazdelitve tveganj, ki so povezani s strukturo skupine. V nekaterih okoliščinah bi lahko bilo ustrezno, da pristojni ali imenovani organ uvede blažilnik za DSPI samo na ravni, ki je pod najvišjo ravnjo konsolidacije.

(28) V skladu z metodologijo za ocenjevanje za globalne sistemsko pomembne institucije, ki jo je objavil Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS), so terjatve in obveznosti institucije, ki spadajo v pristojnost druge države, kazalniki njenega globalnega sistemskega pomena in učinka, ki bi ga njen propad lahko imel na globalni finančni sistem. Ti kazalniki odražajo specifične pomisleke, na primer o tem, da je težje usklajevati reševanje institucij z znatnimi čezmejnimi dejavnostmi. Napredek na področju skupnega pristopa k reševanju, ki izhaja iz okrepitve enotnih pravil in vzpostavitve enotnega mehanizma za reševanje, je znatno izboljšal zmožnost za urejeno reševanje čezmejnih skupin v bančni uniji. Zato bi bilo treba, brez poseganja v zmožnost pristojnih ali imenovanih organov za izvajanje njihove nadzorniške presoje, izračunati alternativne ocene, ki bi odražale ta napredek, pristojni ali imenovani organi pa bi te ocene morali upoštevati pri ocenjevanju sistemskega pomena kreditnih institucij, ne da bi vplivali na podatke, predložene BCBS za določitev mednarodnih imenovalcev. EBA bi moral pripraviti osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih bi opredelil dodatno določitveno metodologijo za globalno sistemsko pomembne institucije (GSPI), da se lahko upoštevajo specifičnosti celostnega evropskega okvira za reševanje v kontekstu enotnega mehanizma za reševanje. Ta metodologija bi se morala uporabljati zgolj za namene umerjanja blažilnika za GSPI. Komisija bi morala te regulativne tehnične standarde sprejeti z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(29) Ker ciljev te direktive, in sicer okrepitve in izpopolnitve že obstoječih pravnih aktov Unije, ki zagotavljajo enotne bonitetne zahteve, ki se uporabljajo za institucije po vsej Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njunega obsega in učinkov lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(30) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih[1] se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bodo pojasnile razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

(31) Direktivo 2013/36/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

[1] UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

Člen 1

Spremembe Direktive 2013/36/EU

Direktiva 2013/36/EU se spremeni:

(1) v členu 2 se odstavka 5 in 6 nadomestita z naslednjim:

„5. Ta direktiva se ne uporablja za:

(1) dostop do dejavnosti investicijskih podjetij, če to ureja Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta*,

(2) centralne banke,

(3) poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja,

(4) ‘Eksport Kredit Fonden’, ‘Eksport Kredit Fonden A/S’, ‘Danmarks Skibskredit A/S’ in ‘KommuneKredit’ na Danskem,

(5) ‘Kreditanstalt für Wiederaufbau’, ‘Landwirtschaftliche Rentenbank’, ‘Bremer Aufbau-Bank GmbH’, ‘Hamburgische Investitions- und Förderbank’, ‘Investitionsbank Berlin’, ‘Investitionsbank des Landes Brandenburg’, ‘Investitionsbank Schleswig-Holstein’, ‘Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank’, ‘Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz’, ‘Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank’, ‘LfA Förderbank Bayern’, ‘NRW.BANK’, ‘Saarländische Investitionskreditbank AG’, ‘Sächsische Aufbaubank – Förderbank’, ‘Thüringer Aufbaubank’, podjetja, ki so v skladu z ‘Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz’ priznana kot organi državne stanovanjske politike in se večinoma ne ukvarjajo z bančnimi posli, in podjetja, priznana kot neprofitna stanovanjska podjetja v skladu z navedenim zakonom, v Nemčiji,

(6) ‘hoiu-laenuühistud’ kot zadruge, priznane na podlagi ‘hoiu-laenuühistu seadus’, v Estoniji,

(7) ‘Strategic Banking Corporation of Ireland’, ‘credit unions’ in ‘friendly societies’ na Irskem,

(8) ‘Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων’ (Tamio Parakatathikon kai Danion) v Grčiji,

(9) ‘Instituto de Crédito Oficial’ v Španiji,

(10) ‘Caisse des dépôts et consignations’ v Franciji,

(11) ‘kreditne unije’ in ‘Hrvatska banka za obnovu i razvitak’ na Hrvaškem,

(12) ‘Cassa depositi e prestiti’ v Italiji,

(13) ‘krājaizdevu sabiedrības’, podjetja, ki so v skladu s ‘krājaizdevu sabiedrību likums’ priznana kot zadruge, ki opravljajo finančne storitve izključno za svoje člane, v Latviji,

(14) ‘kredito unijos’, razen ‘centrinės kredito unijos’ v Litvi,

(15) ‘MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság’ in ‘Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság’ na Madžarskem,

(16) ‘The Malta Development Bank’ na Malti,

(17) ‘Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV’, ‘NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij’, ‘NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering’, ‘Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV’ in ‘kredietunies’ na Nizozemskem,

(18) podjetja, priznana kot stanovanjska združenja v javnem interesu, in ‘Österreichische Kontrollbank AG’ v Avstriji,

(19) ‘Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe’ in ‘Bank Gospodarstwa Krajowego’ na Poljskem,

(20) ‘Caixas Económicas’, obstoječe na dan 1. januarja 1986, razen tistih, ki so ustanovljene kot družbe z omejeno odgovornostjo, in ‘Caixa Económica Montepio Geral’ na Portugalskem,

(21) ‘SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana’ v Sloveniji,

(22) ‘Teollisen yhteistyon rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB’ in ‘Finnvera Oyj/Finnvera Abp’ na Finskem,

(23) ‘Svenska Skeppshypotekskassan’ na Švedskem,

(24) ‘National Savings Bank’, ‘Commonwealth Development Finance Company Ltd’, ‘Agricultural Mortgage Corporation Ltd’, ‘Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd’, ‘Crown Agents for overseas governments and administrations’, kreditne zadruge in komunalne banke v Združenem kraljestvu.

6. Subjekti iz točke (1) in točk (3) do (24) odstavka 5 tega člena štejejo za finančne institucije za namene člena 34 in poglavja 3 naslova VII.

---

* Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).“;

(2) člen 3 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodajo naslednje točke:

„(60) ‘organ za reševanje’ pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v točki 18 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta*;

(61) ‘globalna sistemsko pomembna institucija’ ali ‘GSPI’ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo, kot je opredeljena v točki (133) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(62) ‘globalna sistemsko pomembna institucija zunaj EU’ ali ‘GSPI zunaj EU’ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo zunaj EU, kot je opredeljena v točki (134) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(63) ‘skupina’ pomeni skupino, kot je opredeljena v točki (138) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(64) ‘skupina iz tretje države’ pomeni skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi;

(65) ‘politika prejemkov, nevtralna glede na spol’ pomeni politiko prejemkov, ki temelji na načelu enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za delavke in delavce.

---

* Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Za zagotovitev, da se zahteve ali nadzorniška pooblastila iz te direktive ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi v skladu s to direktivo in navedeno uredbo, zajemajo pojmi 'institucija', 'nadrejena institucija v državi članici', 'EU nadrejena institucija' in 'nadrejena oseba' tudi:

(a) finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so pridobili odobritev v skladu s členom 21a te direktive;

(b) imenovane institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, če zadevna nadrejena oseba ne potrebuje odobritve v skladu s členom 21a(4) te direktive; ter

(c) finančne holdinge, mešane finančne holdinge ali institucije, imenovane na podlagi točke (d) člena 21a(6) te direktive“;

(3) v členu 4 se odstavek 8 nadomesti z naslednjim:

„8. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko so za reševanje pooblaščeni organi, ki niso pristojni organi, ti organi tesno sodelujejo s pristojnimi organi in se posvetujejo z njimi glede priprave načrtov za reševanje ter v vseh drugih primerih, kadar se tako sodelovanje in posvetovanje zahteva s to direktivo, Direktivo 2014/59/EU ali Uredbo (EU) št. 575/2013.“;

(4) člen 8 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) informacije, ki se predložijo pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, vključno s poslovnim načrtom, organizacijsko strukturo in ureditvijo upravljanja iz člena 10;

(b) zahteve, ki se na podlagi člena 14 uporabljajo za delničarje in družbenike s kvalificiranimi deleži ali, kadar ni kvalificiranih deležev, za 20 največjih delničarjev ali družbenikov; ter“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, namenjene pristojnim organom, v katerih opredeli skupno metodologijo ocenjevanja za izdajanje dovoljenj v skladu s to direktivo.“;

(5) v členu 9 se dodata naslednja odstavka:

„3. Države članice Komisijo in EBA uradno obvestijo o nacionalni zakonodaji, ki družbam, ki niso kreditne institucije, izrecno omogočajo, da opravljajo posle sprejemanja vlog in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

4. Države članice na podlagi tega člena kreditnih institucij ne smejo izvzeti iz uporabe te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(6) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 10*

Poslovni načrt, organizacijska struktura in ureditev upravljanja

1. Države članice zahtevajo, da se vlogi za izdajo dovoljenja priloži poslovni načrt, ki določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo kreditne institucije, vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine. Države članice poleg tega zahtevajo, da se vlogam za izdajo dovoljenja priloži opis ureditev, procesov in mehanizmov iz člena 74(1).

2. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, če se jim zdi, da ureditve, procesi in mehanizmi iz člena 74(1) zadevni instituciji ne omogočajo preudarnega in učinkovitega upravljanja tveganja.“;

(7) v členu 14 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, če se jim ob upoštevanju potrebe po preudarnem in skrbnem upravljanju kreditnih institucij delničarji ali družbeniki ne zdijo primerni v skladu z merili iz člena 23(1). Uporabljata se člen 23(2) in (3) ter člen 24.“;

(8) v členu 18 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) ne izpolnjuje več bonitetnih zahtev, določenih v delu 3, 4 ali 6, razen zahtev iz členov 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013 ali naloženih na podlagi točke (a) člena 104(1) ali člena 105 te direktive ali ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnila svoje obveznosti do upnikov, ter zlasti ne zagotavlja več varnosti sredstev, ki so ji jih zaupali njeni vlagatelji;”;

(9) vstavita se naslednja člena:

„*Člen 21a*

Odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov

1. Nadrejeni finančni holdingi v državi članici, nadrejeni mešani finančni holdingi v državi članici, EU nadrejeni finančni holdingi in EU nadrejeni mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom. Drugi finančni holdingi ali mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom, kadar morajo izpolnjevati zahteve iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013 na subkonsolidirani podlagi.

2. Za namene odstavka 1 finančni holdingi in mešani finančni holdingi iz navedenega odstavka predložijo konsolidacijskemu nadzorniku in, če sta različna, pristojnemu organu v državi članici, v kateri imajo sedež, naslednje informacije:

   (a) organizacijsko strukturo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, z jasno navedbo njegovih podrejenih družb in po potrebi nadrejenih oseb ter kraj in vrsto dejavnosti, ki jo opravlja vsak subjekt znotraj skupine;

(b) informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, in v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz člena 121 o usposobljenosti direktorjev;

(c) informacije v zvezi z izpolnjevanjem meril iz člena 14 o delničarjih in družbenikih, če je kreditna institucija podrejena družba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga;

(d) notranjo organiziranost in razdelitev nalog znotraj skupine;

(e) vse druge informacije, ki bi lahko bile potrebne za izvedbo ocen iz odstavkov 3 in 4 tega člena.

Če odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati z oceno iz člena 22, se pristojni organ za namene navedenega člena po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in, če sta različna, pristojnim organom, v državi članici, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. V tem primeru se obdobje ocenjevanja iz drugega pododstavka člena 22(3) prekine za več kot 20 delovnih dni, dokler se ne zaključi postopek, določen v tem členu.

3. Finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu se sme dati odobritev na podlagi tega člena le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) notranja ureditev in razdelitev nalog znotraj skupine sta ustrezni za izpolnjevanje zahtev, naloženih s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013, na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi in sta zlasti učinkovita za:

(i) usklajevanje vseh podrejenih družb finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vključno z ustrezno razdelitvijo nalog med podrejenimi institucijami, kjer je to potrebno;

(ii) preprečevanje ali upravljanje nasprotij znotraj skupine ter

(iii) uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding;

(b) organizacijska struktura skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora podrejenih institucij ali nadrejenih institucij v zvezi s posamičnimi, konsolidiranimi in, če je ustrezno, subkonsolidiranimi zahtevami, ki veljajo zanje. Pri ocenjevanju tega merila se upoštevajo predvsem:

(i) položaj finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;

(ii) lastniška struktura in

(iii) vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v skupini;

(c) izpolnjena so merila iz člena 14 in zahteve iz člena 121.

4. Odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga na podlagi tega člena se ne zahteva, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) glavna dejavnost finančnega holdinga je pridobivanje deležev v podrejenih družbah, pri mešanih finančnih holdingih pa je glavna dejavnost z ozirom na institucije ali finančne institucije pridobivanje deležev v podrejenih družbah;

(b) finančni holding ali mešani finančni holding ni imenovan kot subjekt v postopku reševanja v nobeni skupini za reševanje v okviru skupine v skladu s strategijo reševanja, ki jo zadevni organ za reševanje določi na podlagi Direktive 2014/59/EU;

(c) podrejena kreditna institucija je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, in so ji za učinkovito izpolnjevanje te obveznosti dana na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila;

(d) finančni holding ali mešani finančni holding ne sodeluje pri sprejemanju upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki vplivajo na skupino ali njene podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije;

(e) ne obstajajo ovire za učinkovit nadzor skupine na konsolidirani podlagi.

Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, izvzeti iz odobritve v skladu s tem odstavkom, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določena v tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013.

5. Konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz odstavka 3 ali po potrebi odstavka 4. Finančni holdingi in mešani finančni holdingi predložijo konsolidacijskemu nadzorniku informacije, ki so potrebne za stalno spremljanje organizacijske strukture skupine in izpolnjevanja pogojev iz odstavka 3 ali po potrebi odstavka 4. Konsolidacijski nadzornik te informacije izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

6. Če konsolidacijski nadzornik ugotovi, da pogoji iz odstavka 3 niso izpolnjeni ali niso več izpolnjeni, se za finančni holding ali mešani finančni holding sprejmejo ustrezni nadzorniški ukrepi, s katerimi se zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotavlja izpolnjevanje zahtev iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi. V primeru mešanega finančnega holdinga nadzorniški ukrepi upoštevajo zlasti vpliv na finančni konglomerat.

Nadzorniški ukrepi iz prvega pododstavka lahko vključujejo:

(a) začasno prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejenih institucij, ki jih ima finančni holding ali mešani finančni holding;

(b) začasne odredbe ali kazni za finančni holding, mešani finančni holding ali člane upravljalnega organa in vodstvene delavce, ob upoštevanju členov 65 do 72;

(c) dajanje navodil ali usmeritev finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese deleže, ki jih ima v svojih podrejenih institucijah;

(d) začasno imenovanje drugega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali institucije znotraj skupine kot odgovorne za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi;

(e) omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;

(f) zahtevo, da finančni holdingi ali mešani finančni holdingi odprodajo ali zmanjšajo deleže v institucijah ali drugih subjektih finančnega sektorja;

(g) zahtevo, da finančni holdingi ali mešani finančni holdingi nemudoma predložijo načrt o ponovni vzpostavitvi skladnosti.

7. Kadar konsolidacijski nadzornik ugotovi, da pogoji iz odstavka 4 niso več izpolnjeni, finančni holding ali mešani finančni holding zaprosi za odobritev v skladu s tem členom.

8. Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, oba organa sodelujeta in se posvetujeta za namene sprejemanja odločitev o odobritvi in izvzetju iz odobritve iz odstavka 3 oziroma odstavka 4 ter nadzorniških ukrepih iz odstavkov 6 in 7. Konsolidacijski nadzornik pripravi oceno o zadevah iz odstavkov 3, 4, 6 in 7, kot je ustrezno, in to oceno posreduje pristojnemu organu v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Organa storita vse, kar je v njuni moči, da sprejmeta skupno odločitev v dveh mesecih od prejema te ocene.

Skupna odločitev je ustrezno dokumentirana in utemeljena. Konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi obvesti finančni holding ali mešani finančni holding.

V primeru nestrinjanja konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ne sprejme odločitve in zadevo predloži EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA sprejme odločitev v enem mesecu od prejema predložitve EBA. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Po koncu dvomesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

9. V primeru mešanih finančnih holdingov, kadar konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, ni koordinator, določen v skladu s členom 10 Direktive 2002/87/ES, se za odločitve ali skupne odločitve iz odstavkov 3, 4, 6 in 7 tega člena, kot je ustrezno, zahteva soglasje koordinatorja. Če se zahteva soglasje koordinatorja, se spore predloži v reševanje ustreznemu Evropskemu nadzornemu organu, in sicer EBA ali Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljenem z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[*], ki svojo odločitev sprejme v enem mesecu od prejema predložitve. Katere koli odločitve, sprejete na podlagi tega člena, ne posegajo v obveznosti iz Direktive 2002/87/ES ali 2009/138/ES.

10. Kadar se na podlagi tega člena zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, konsolidacijski nadzornik vlagatelja prošnje uradno obvesti o tej zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema vloge ali, kadar je vloga nepopolna, v štirih mesecih od prejema vseh informacij, potrebnih za sprejetje odločitve.

    Odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve se v vsakem primeru sprejme v šestih mesecih od prejema vloge. Zavrnitvi se lahko po potrebi doda kateri koli ukrep iz odstavka 6.

Člen 21b

Vmesna EU nadrejena oseba

1. Dve ali več institucij v Uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, imajo eno samo vmesno EU nadrejeno osebo s sedežem v Uniji.

2. Pristojni organi lahko institucijam iz odstavka 1 dovolijo, da imajo dve vmesni EU nadrejeni osebi, kadar ugotovijo, da bi ustanovitev ene same vmesne EU nadrejene osebe:

    (a) bila nezdružljiva z obvezno zahtevo za ločene dejavnosti, ki jo naložijo pravila ali nadzorni organi tretje države, v kateri ima končna nadrejena oseba skupine iz tretje države sedež, ali

(b) pomenila, da je v skladu z oceno, ki jo izvede pristojni organ za reševanje vmesne EU nadrejene osebe, rešljivost manj učinkovita kot v primeru dveh vmesnih EU nadrejenih oseb.

3. Vmesna EU nadrejena oseba je kreditna institucija, ki ima dovoljenje v skladu s členom 8, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s členom 21a.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka je v primeru, da nobena od institucij iz odstavka 1 tega člena ni kreditna institucija ali da je treba v povezavi z investicijskimi dejavnostmi vzpostaviti drugo vmesno EU nadrejeno osebo, da se zagotovi skladnost z obvezno zahtevo iz odstavka 2 tega člena, vmesno EU nadrejeno podjetje ali drugo vmesno EU nadrejeno podjetje lahko investicijsko podjetje, ki ima dovoljenje v skladu s členom 5(1) Direktive 2014/65/EU in za katero velja Direktiva 2014/59/EU.

4. Odstavki 1, 2 in 3 se ne uporabljajo, kadar je skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji nižja kot 40 milijard EUR.

5. Za namene tega člena je skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji seštevek:

   (a) skupne vrednosti sredstev vsake institucije v Uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je naveden v njenih konsolidiranih bilancah stanja ali njihovih posamičnih bilancah stanja, če bilanca stanja institucije ni konsolidirana, in

   (b) skupne vrednosti sredstev vsake podružnice skupine iz tretje države, ki imajo dovoljenje v Uniji v skladu s to direktivo, Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta**.

6. Pristojni organi sporočijo EBA naslednje informacije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v njihovi jurisdikciji:

   (a) imena in skupne vrednosti sredstev nadzorovanih institucij, ki spadajo v skupino iz tretje države;

   (b) imena in skupne vrednosti sredstev, ki se nanašajo na podružnice, ki imajo v zadevni državi članici dovoljenje v skladu s to direktivo, Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo (EU) št. 600/2014, ter vrste dejavnosti, za opravljanje katerih imajo dovoljenje;

(c) ime in tip, kakor je določen v odstavku 3, vsake vmesne EU nadrejene osebe, ustanovljene v zadevni državi članici, ter ime skupine iz tretje države, katere del je.

7. EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh skupin iz tretjih držav, ki poslujejo v Uniji, in po potrebi njihovo vmesno EU nadrejeno osebo ali osebe.

Pristojni organi zagotovijo, da vsaka institucija v njihovi jurisdikciji, ki je del skupine iz tretje države, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

(a) ima vmesno EU nadrejeno osebo;

(b) je vmesna EU nadrejena oseba;

(c) je edina institucija v Uniji iz skupine iz tretje države ali

(d) je del skupine iz tretje države s skupno vrednostjo sredstev v Uniji, nižjo od 40 milijard EUR.

8. Z odstopanjem od odstavka 1 imajo skupine iz tretjih držav, ki poslujejo prek več kot ene institucije v Uniji in katerih skupna vrednost sredstev je ... [datum začetka veljavnosti te direktive o spremembi] enaka ali višja od 40 milijard EUR, do ... [tri leta po začetku uporabe te direktive o spremembi] eno vmesno EU nadrejeno osebo ali, če se uporablja odstavek 2, dve vmesni EU nadrejeni osebi.

9. Komisija po posvetovanju z EBA do ... [šest let po začetku uporabe te direktive o spremembi] pregleda zahteve, ki so naložene institucijam v skladu s tem členom, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. V tem poročilu se obravnava vsaj:

   (a) ali so zahteve iz tega člena izvedljive, potrebne in sorazmerne ter ali bi bili drugi ukrepi primernejši;

   (b) ali bi bilo treba zahteve, ki so naložene institucijam v skladu s tem členom, spremeniti, da se upoštevajo najboljše mednarodne prakse.

10. EBA do ... [dve leti po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi] Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o obravnavi podružnic tretjih držav po nacionalnem pravu držav članic. V tem poročilu se obravnava vsaj:

    (a) ali in v kolikšni meri se nadzorne prakse po nacionalnem pravu za podružnice tretjih držav razlikujejo med državami članicami;

    (b) ali bi lahko zaradi različne obravnave podružnic tretjih držav po nacionalnem pravu prišlo do regulativne arbitraže;

    (c) ali bi bila nadaljnja harmonizacija nacionalnih režimov za podružnice tretjih držav nujna in primerna, zlasti v zvezi s pomembnimi podružnicami tretjih držav.

    Komisija po potrebi Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog na podlagi priporočil EBA.

---

* Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

** Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).“;

(10) v členu 23(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ugled, znanje, veščine in izkušnje, opredeljene v členu 91(1), vseh članov upravljalnega organa, ki bo vodil posle kreditne institucije po nameravani pridobitvi;“;

(11) člen 47 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Država članica od podružnic kreditnih institucij, ki imajo sedež v tretji državi, zahteva, da pristojnim organom vsaj enkrat letno sporočijo naslednje informacije:

(a) skupna sredstva, ki se nanašajo na dejavnosti podružnice, ki je pridobila dovoljenje v zadevni državi članici;

(b) podatke o likvidnih sredstvih, s katerimi razpolaga podružnica, zlasti o razpoložljivosti likvidnih sredstev v valutah držav članic;

(c) kapital, ki je na voljo podružnici;

(d) ureditve v zvezi z jamstvi za vloge, ki so na voljo vlagateljem v podružnici;

(e) ureditve upravljanja tveganj;

(f) ureditve upravljanja, vključno z nosilci ključnih funkcij za dejavnosti podružnice;

(g) načrte za sanacijo, ki vključujejo podružnico, ter

(h) vse druge informacije, za katere pristojni organ meni, da so potrebne za celovito spremljanje dejavnosti podružnice.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi EBA uradno obvestijo o:

(a) vseh dovoljenjih za podružnice, izdanih kreditnim institucijam, ki imajo sedež v tretji državi, in vseh kasnejših spremembah takšnih dovoljenj;

(b) skupnih sredstvih in obveznostih podružnic kreditnih institucij z dovoljenjem, ki imajo sedež v tretji državi, ki se redno poročajo;

(c) imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica, ki ima dovoljenje.

EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh podružnic iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za poslovanje v Uniji, pri čemer navede državo članico, v kateri imajo dovoljenje za poslovanje.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Pristojni organi, ki nadzirajo podružnice kreditnih institucij s sedežem v tretji državi, in pristojni organi institucij, ki so del iste skupine iz tretje države, tesno sodelujejo, da zagotovijo, da so vse dejavnosti te skupine iz tretje države v Uniji predmet celovitega nadzora, da se prepreči izogibanje zahtevam, ki se uporabljajo za skupine iz tretjih držav na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013, in da se preprečijo škodljive posledice za finančno stabilnost Unije.

EBA spodbuja sodelovanje med pristojnimi organi za namene prvega pododstavka tega odstavka, tudi pri preverjanju, ali je dosežen prag iz člena 21b(4).“;

(12) člen 56 se spremeni:

(a) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) organi, pristojnimi za nadzor pooblaščenih subjektov iz točk 1 in 2 člena 2(1) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta*, glede skladnosti z navedeno direktivo, in finančnimi obveščevalnimi enotami;

---

* Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“;

(b) doda se naslednja točka:

„(h) pristojnimi organi ali organi, odgovornimi za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v bančni skupini.“;

(13) v členu 57(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Ne glede na člene 53, 54 in 55 države članice zagotovijo, da lahko poteka izmenjava informacij med pristojnimi organi in organi, odgovornimi za nadzor:“;

(14) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 58a*

Posredovanje informacij mednarodnim organom

1. Ne glede na člen 53(1) in člen 54 lahko pristojni organi, pod pogoji iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena, posredujejo ali izmenjajo nekatere informacije z:

   (a) Mednarodnim denarnim skladom in Svetovno banko za namene ocenjevanja v okviru Programa za oceno finančnih sektorjev;

   (b) Banko za mednarodne poravnave za namene kvantitativnih ocen učinka;

   (c) Odborom za finančno stabilnost za namene funkcije nadzora.

2. Pristojni organi lahko izmenjajo zaupne podatke le na izrecno zahtevo ustreznega organa, če so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

   (a) zahteva je upravičena zaradi specifičnih nalog, ki jih organ prosilec opravlja v skladu s svojimi zakonitimi pooblastili;

   (b) v zahtevi so dovolj natančno opredeljeni narava, obseg in oblika zahtevanih informacij ter način njihovega razkritja ali posredovanja;

(c) zahtevane informacije so potrebne zgolj za opravljanje specifičnih nalog organa prosilca in ne presegajo nalog, ki so z zakonodajo prenesena na organ prosilec;

(d) informacije se posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem specifične naloge;

(e) za osebe, ki imajo dostop do informacij, veljajo zahteve glede poslovne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz člena 53(1).

3. Kadar zahtevo poda kateri koli od subjektov iz odstavka 1, lahko pristojni organi posredujejo le zbirne ali anonimizirane informacije, druge informacije pa lahko izmenjajo le v prostorih pristojnega organa.

4. Kolikor razkritje informacij vključuje obdelavo osebnih podatkov, organ prosilec pri vsaki obdelavi osebnih podatkov upošteva zahteve iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta*.

---

* Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).“;

(15) v členu 63(1) se doda naslednji pododstavek:

„Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi zahtevajo zamenjavo osebe iz prvega pododstavka, če ta oseba krši svoje obveznosti iz prvega pododstavka.“;

(16) člen 64 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. „Pristojnim organom se dodelijo vsa nadzorniška pooblastila, ki omogočajo poseg v dejavnosti institucij, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov in so potrebna za opravljanje njihovih funkcij, zlasti vključno s pravico do odvzema dovoljenja v skladu s členom 18, pooblastili iz členov 18, 102, 104 in 105 ter pooblastili za sprejemanje ukrepov iz člena 21a(6).“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. V odločitvah, ki jih sprejmejo pristojni organi v okviru izvajanja svojih nadzorniških pooblastil in pooblastil za naložitev kazni, se navedejo razlogi, na katerih temeljijo.“;

(17) v členu 66(1) se doda naslednja točka:

„(e) z nevložitvijo vloge za odobritev, s čimer se krši člen 21a, ali v primeru vsake druge kršitve zahtev iz navedenega člena.“;

(18) v členu 67(1) se doda naslednja točka:

„(q) nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz delov 3, 4, 6 ali 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali so naloženi na podlagi točke (a) člena 104(1) ali člena 105 te direktive, in sicer na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi.“;

(19) člen 74 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 74*
Notranje upravljanje ter načrti za sanacijo in reševanje

1. Institucije imajo stabilno ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi ravnmi odgovornostmi, učinkovitimi procesi za ugotavljanje, obvladovanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, katerim so ali bi lahko bile institucije izpostavljene, primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki, ter politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganja in ga tudi spodbujajo.

Politike in prakse prejemkov iz prvega pododstavka so nevtralne glede na spol.

2. Ureditve, procesi in mehanizmi iz odstavka 1 so celoviti in sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela in dejavnosti institucije. Pri tem se upoštevajo tehnična merila iz členov 76 do 95.

3. EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 v zvezi z ureditvami, procesi in mehanizmi iz odstavka 1 tega člena, ob upoštevanju odstavka 2 tega člena.

EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 v zvezi s politikami prejemkov, nevtralnimi glede na spol, za institucije.

V dveh letih po datumu objave smernic iz drugega pododstavka in na podlagi informacij, ki jih zberejo pristojni organi, EBA izda poročilo o izvajanju politik prejemkov, nevtralnih glede na spol, v institucijah.“;

(20) v členu 75 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zberejo informacije, razkrite v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), (i) in (k) člena 450(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pa tudi informacije, ki jih posredujejo institucije, o razliki v plačilu med spoloma, ter te informacije uporabijo za primerjavo trendov in praks prejemkov. Pristojni organi te informacije posredujejo EBA.“;

(21) člen 84 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 84*

Tveganje spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije uvedejo notranje sisteme, uporabljajo standardizirano metodologijo ali poenostavljeno standardizirano metodologijo za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjšanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb obrestne mere, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucije iz netrgovalne knjige.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije uvedejo sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucije iz netrgovalne knjige.

3. Pristojni organ lahko od institucije zahteva, da uporabi standardizirano metodologijo iz odstavka 1, kadar notranji sistemi, ki jih je ta institucija uvedla za ovrednotenje tveganj iz navedenega odstavka, niso zadovoljivi.

4. Pristojni organ lahko od majhne in nekompleksne institucije, kot je opredeljena v točki (145) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, zahteva uporabo standardizirane metodologije, če meni, da poenostavljena standardizirana metodologija ne zadostuje za zajetje obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti zadevne institucije iz netrgovalne knjige.

5. EBA razvije osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene tega člena določi standardizirano metodologijo, ki jo institucije lahko uporabijo za ovrednotenje tveganj iz odstavka 1 tega člena, in tudi poenostavljeno standardizirano metodologijo za majhne in nekompleksne institucije, kot so opredeljene v točki (145) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki je vsaj tako konzervativna kot standardizirana metodologija.

   EBA Komisiji predloži osnutek navedenih regulativnih tehničnih standardov do ... [eno leto po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

   Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA izda smernice za določitev meril za:

(a) ovrednotenje tveganj iz odstavka 1 v okviru notranjega sistema institucije;

(b) ugotavljanje, upravljanje in zmanjševanje tveganj iz odstavka 1 s strani institucij;

(c) ocenjevanje in spremljanje tveganj iz odstavka 2 s strani institucij;

(d) določitev, kateri notranji sistemi, ki so jih uvedle institucije za namene odstavka 1, niso zadovoljivi, kot je navedeno v odstavku 3.

EBA te smernice izda do ... [eno leto po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi].“;

(22) v členu 85 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in procese za ovrednotenje in upravljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju, vključno z modelskim tveganjem in tveganji, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja, in za dogodke vrste „majhna pogostost – velik vpliv“. Institucije določijo, kaj je operativno tveganje za namene navedenih politik in postopkov.“;

(23) v členu 88(1) se doda naslednji pododstavek:

„Države članice zagotovijo, da se podatki o kreditih članom upravljalnega organa in njihovim povezanim osebam ustrezno dokumentirajo in dajo na voljo pristojnim organom na njihovo zahtevo.

Za namene tega člena pojem „povezana oseba“ pomeni:

(a) zakonca, registriranega partnerja ali partnerico v skladu z nacionalnim pravom, otroka ali starša člana upravljalnega organa;

(b) poslovni subjekt, v katerem ima član upravljalnega organa ali njegov ožji družinski član iz točke (a) kvalificirani delež v višini 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali v katerem lahko te osebe izvajajo pomemben vpliv ali v katerem imajo te osebe višji vodstveni položaj ali so člani upravljalnega organa.“;

(24) v členu 89 se doda naslednji odstavek:

„6. Komisija po posvetovanju z EBA, EIOPA in ESMA do 1. januarja 2021 preveri, ali so informacije iz točk (a) do (f) odstavka 1 še vedno ustrezne, pri čemer upošteva predhodne ocene učinka, mednarodne sporazume in zakonodajne spremembe v Uniji, ter ali bi bilo mogoče v odstavek 1 vključiti dodatne ustrezne zahteve za informacije.

Komisija na podlagi posvetovanja z EBA, EIOPA in ESMA do 30. junija 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o oceni iz tega odstavka in jima po potrebi predloži zakonodajni predlog.“;

(25) člen 91 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije, finančni holdingi in mešanimi finančnimi holdingi, so primarno odgovorne za zagotavljanje, da imajo člani upravljalnega organa vedno zadosten ugled ter ustrezno znanje, veščine in izkušnje za opravljanje svojih nalog. Člani upravljalnega organa izpolnjujejo zlasti zahteve iz odstavkov 2 do 8.

Če člani upravljalnega organa ne izpolnjujejo zahtev iz tega odstavka, so pristojni organi pooblaščeni, da te člane odstavijo iz upravljalnega organa. Pristojni organi zlasti preverijo, ali so zahteve iz tega odstavka še vedno izpolnjene, kadar upravičeno domnevajo, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma ali pa da obstaja večje tveganje tega v povezavi z zadevno institucijo.“;

(b) odstavka 7 in 8 se nadomestita z naslednjim:

„7. Upravljalni organ ima ustrezno kolektivno znanje, veščine in izkušnje, da lahko razume dejavnosti institucije, vključno z glavnimi tveganji. Upravljalni organ je v splošnem sestavljen tako, da ima ustrezno širok nabor izkušenj.

8. Vsak član upravljalnega organa ravna odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko po potrebi učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem. Dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje.“;

(c) v odstavku 12 se doda naslednja točka:

„(f) doslednega izvajanja pooblastila iz drugega pododstavka odstavka 1.“;

(26) člen 92 se spremeni:

(a) odstavek 1 se črta;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) uvodni del se nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da institucije pri pripravi in uporabi politik celotnih prejemkov, vključno s plačami in diskrecijskimi pokojninskimi ugodnostmi, za kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, izpolnjujejo naslednje zahteve na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti:“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(aa) politika prejemkov je politika prejemkov, nevtralna glede na spol;“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3. Za namene odstavka 2 so med kategorijami zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, vsaj:

(a) vsi člani upravljalnega odbora in višje vodstvo;

(b) zaposleni z vodstveno odgovornostjo za kontrolne funkcije institucije ali pomembne poslovne enote;

(c) zaposleni, ki so bili v prejšnjem finančnem letu upravičeni do znatnega prejemka, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) prejemek zaposlenega je enak ali višji od 500 000 EUR in je enak ali višji od povprečnega prejemka, izplačanega članom upravljalnega odbora in višjemu vodstvu institucije iz točke (a);

(ii) zaposleni poklicno dejavnost opravlja v pomembni poslovni enoti in njegova poklicna dejavnost pomembno vpliva na profil tveganosti zadevne poslovne enote.“;

(27) člen 94 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (l)(i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) delnicami ali, enakovrednimi lastniškimi deleži, odvisno od pravne strukture zadevne institucije, ali z delnicami povezanimi instrumenti ali enakovrednimi nedenarnimi instrumenti, odvisno od pravne strukture zadevne institucije,“;

(ii) točka (m) se nadomesti z naslednjim:

„(m) znaten delež, in v vsakem primeru vsaj 40 % variabilne sestavine prejemka, se odloži za obdobje, ki ni krajše od štirih do petih let, in se ustrezno uskladi z naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega. Za člane upravljalnega organa in višje vodstvo institucij, ki so pomembne zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, obdobje odložitve ne bi smelo biti krajše od petih let.

Prejemki, za katere velja odlog, dospejo v izplačilo po načelu sorazmernosti. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, se odloži vsaj 60 % zneska. Trajanje obdobja odložitve se določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, njegovimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega;“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, s katerimi opredeli razrede instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (l)(ii) odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. marca 2014.

Za določitev zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, kot je določeno v členu 92(3), pripravi EBA osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih so navedena merila, s katerimi opredeli naslednje:

(a) vodstvena odgovornost in kontrolne funkcije;

(b) pomembne poslovne enote in pomemben vpliv na profil tveganosti zadevne poslovne enote ter

(c) druge kategorije zaposlenih, ki niso izrecno omenjene v členu 92(3), katerih poklicne dejavnosti podobno pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije kot dejavnosti kategorij zaposlenih iz navedenega člena.

EBA Komisiji predloži osnutke navedenih regulativnih tehničnih standardov do ... [šest mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

„3. Z odstopanjem od odstavka 1 se zahteve iz točk (l) in (m) ter drugega odstavka točke (o) navedenega odstavka ne uporabljajo za:

(a) institucijo, ki ni velika institucija, kot je opredeljena v točki (146) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013 enaka ali nižja kot 5 milijard EUR;

(b) zaposlenega, čigar letni variabilni prejemki ne presegajo 50 000 EUR in ne predstavljajo več kot tretjine celotnih letnih prejemkov tega zaposlenega.

4. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 3 lahko država članica zniža ali zviša zadevni prag, pod pogojem, da:

   (a) institucija, v zvezi s katero država članica uporabi to določbo, ni velika institucija, kot je opredeljena v točki (146) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in, če je prag zvišan:

      (i) institucija izpolnjuje merila iz točk (145)(c), (d) in (e) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013; ter

      (ii) prag ne presega 15 milijard EUR;

   (b) je ustrezno spremeniti prag v skladu s tem odstavkom ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucije, njene notranje organizacije ali, če je ustrezno, značilnosti skupine, ki ji pripada.

5. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 3 lahko država članica odloči, da se za zaposlene, ki so upravičeni do letnih variabilnih prejemkov, nižjih od praga in deleža iz zadevne točke, zadevno izvzetje ne uporablja zaradi posebnosti nacionalnih trgov v smislu praks pri prejemkih ali zaradi narave odgovornosti in profila delovnih mest teh zaposlenih.

6. Komisija do ... [štiri leta po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi] v tesnem sodelovanju z EBA pregleda uporabo odstavkov 3 do 5 ter o tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z morebitnim zakonodajnim predlogom.

7. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, ki olajšujejo izvajanje odstavkov 3, 4 in 5 ter zagotavljajo njihovo dosledno uporabo.“;

(28) člen 97 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) črta;

(b) v odstavku 4 se doda naslednji pododstavek:

„Pristojni organi pri pregledovanju in ovrednotenju iz odstavka 1 tega člena uporabijo načelo sorazmernosti v skladu z merili, objavljenimi na podlagi točke (c) člena 143(1).“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Pristojni organi lahko prilagodijo metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 tega člena, da se upoštevajo institucije s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Takšne prilagojene metodologije lahko vključujejo referenčne vrednosti na podlagi tveganj in kvantitativne kazalnike ter omogočajo upoštevanje posebnih tveganj, ki jim je lahko izpostavljena posamezna institucija, in ne vplivajo na specifično naravo ukrepov, ki so naloženi posamezni instituciji v skladu s členom 104.

Če pristojni organi uporabljajo prilagojene metodologije na podlagi tega odstavka, o tem uradno obvestijo EBA. EBA spremlja nadzorne prakse in izdaja smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih določi, kako naj se podobni profili tveganosti ovrednotijo za namene tega odstavka, ter da zagotovi dosledno in sorazmerno uporabo metodologij, prilagojenih podobnim institucijam po vsej Uniji.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„6. Kadar pristojni organi na podlagi pregledovanja, zlasti ovrednotenja ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti institucije, upravičeno domnevajo, da v povezavi z zadevno institucijo poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma ali pa da obstaja večje tveganje tega, takoj uradno obvestijo EBA in organ, ki nadzoruje institucijo v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 in je pristojno za zagotavljanje skladnosti z navedeno direktivo. V primeru morebitnega večjega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma se pristojni organ in organ ali telo, ki nadzoruje institucijo v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 in je pristojno za zagotavljanje skladnosti z navedeno direktivo, povežeta z EBA in ga takoj uradno obvestita o svoji skupni oceni. Pristojni organ po potrebi sprejme ukrepe v skladu s to direktivo.”;

(29) člen 98 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se črta točka (j);

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravljajo pristojni organi, vključujeta izpostavljenost institucij tveganju spremembe obrestne mere, ki izhajajo iz dejavnosti iz netrgovalne knjige.

Nadzorniška pooblastila se izvajajo vsaj v naslednjih primerih:

(a) če se ekonomska vrednost lastniškega kapitala institucije iz člena 84(1) zmanjša za več kot 15 % njenega temeljnega kapitala zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v katerem koli od šestih nadzorniških stresnih scenarijev, ki veljajo za obrestne mere;

(b) če se neto prihodki od obresti institucije iz člena 84(1) znatno zmanjšajo zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v enem izmed dveh nadzorniških stresnih scenarijev, ki veljajo za obrestne mere.

Ne glede na drugi pododstavek pristojnim organom ni treba izvajati nadzorniških pooblastil, če na podlagi pregledovanja in ovrednotenja iz tega odstavka menijo, da institucija ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da institucija ni prekomerno izpostavljena tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige.

V tem odstavku pojem „nadzorniška pooblastila“ pomeni pooblastila iz člena 104(1) ali pooblastilo za določitev predpostavk glede modeliranja in parametrov, ki niso predpostavke, ki jih je EBA določila na podlagi točke (b) odstavka 5a tega člena, in ki jih institucije upoštevajo pri izračunu ekonomske vrednosti lastniškega kapitala na podlagi člena 84(1).“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, da za namene odstavka 5 določi:

(a) šest nadzorniških stresnih scenarijev iz točke (a) drugega pododstavka odstavka 5 in dva nadzorniška stresna scenarija iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 5, ki se uporabljajo za obrestne mere za vsako valuto;

(b) z vidika mednarodno dogovorjenih bonitetnih standardov skupne predpostavke glede modeliranja in parametrov, z izjemo vedenjskih predpostavk, ki jih institucije upoštevajo pri svojem izračunu ekonomske vrednosti lastniškega kapitala iz točke (a) drugega pododstavka odstavka 5 in so omejene na:

(i) obravnavo lastniškega kapitala institucije;

(ii) vključitev, sestavo in diskontiranje denarnih tokov, občutljivih na obrestne mere, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk institucije, vključno z obravnavo komercialnih marž in drugih sestavin razmika;

(iii) uporabo dinamičnih ali statičnih bilančnih modelov in iz tega izhajajočo obravnavo amortiziranih pozicij in zapadlih pozicij;

(c) z vidika mednarodno dogovorjenih standardov skupne predpostavke glede modeliranja in parametrov, z izjemo vedenjskih predpostavk, ki jih institucije upoštevajo pri svojem izračunu neto prihodkov od obresti iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 5 in so omejene na:

(i) vključitev in sestavo denarnih tokov, občutljivih na obrestne mere, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk institucije, vključno z obravnavo tržnih marž in drugih sestavin razmika;

(ii) uporabo dinamičnih ali statičnih bilančnih modelov in iz tega izhajajočo obravnavo amortiziranih pozicij in zapadlih pozicij;

(iii) obdobje, v katerem se merijo prihodnji neto prihodki od obresti;

(d) pomen pojma znatno zmanjšanje iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 5.

EBA Komisiji predloži osnutek navedenih regulativnih tehničnih standardov do ... [eno leto po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„8. EBA oceni, ali bi bilo treba okoljska, socialna in upravljavska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESG tveganja) vključiti v pregledovanje in ovrednotenje, ki ju izvajajo pristojni organi.

Za namene prvega pododstavka ocena EBA vsebuje vsaj naslednje:

(a) oblikovanje enotne opredelitve ESG tveganj, vključno s fizičnimi in tranzicijskimi tveganji; slednja zajemajo tveganja, povezana z znižanjem vrednosti sredstev zaradi regulativnih sprememb;

(b) oblikovanje ustreznih kvalitativnih in kvantitativnih meril za oceno vpliva ESG tveganj na kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno finančno stabilnost institucij; ta merila vključujejo procese stresnih testov in analize scenarijev, da bi ocenili vplive ESG tveganj v okviru različnih neugodnih scenarijev;

(c) ureditve, procese, mehanizme in strategije, ki jih morajo institucije izvesti, da bi ugotovile, ocenile in obvladale ESG tveganja;

(d) analitične metode in orodja za presojo vpliva ESG tveganj na dejavnosti kreditiranja in finančne posredniške dejavnosti institucij.

EBA Komisiji, Evropskemu parlamentu in Svetu do ... [dve leti po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi] predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

EBA lahko na podlagi izidov tega poročila po potrebi izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 v zvezi z enotno vključitvijo ESG tveganj v proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, ki ga izvajajo pristojni organi.“;

(30) v členu 99(2) se črta točka (b);

(31) člen 103 se črta;

(32) člen 104 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Za namene člena 97, člena 98(4) in (5), člena 101(4) ter člena 102 te direktive ter uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 imajo pristojni organi vsaj pooblastila, da:

(a) od institucij zahtevajo dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, in sicer pod pogoji iz člena 104a te direktive;

(b) zahtevajo okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo v skladu s členoma 73 in 74;

(c) od institucij zahtevajo, da predložijo načrt za ponovno zagotovitev skladnosti z nadzorniškimi zahtevami na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter določijo rok za njegovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta v zvezi z obsegom in rokom;

(d) od institucij zahtevajo uporabo posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika kapitalskih zahtev;

(e) omejijo poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo institucij ali zahtevajo opustitev dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost institucije;

(f) zahtevajo zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi institucij, vključno z dejavnostmi zunanjega izvajanja;

(g) od institucij zahtevajo, da omejijo variabilne prejemke z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, kadar niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove;

(h) od institucij zahtevajo, da za povečanje kapitala uporabijo čisti dobiček;

(i) institucijam omejijo ali prepovejo razdelitev dobička ali plačila obresti delničarjem, družbenikom ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar prepoved ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije;

(j) naložijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja, vključno s poročanjem o kapitalu, likvidnosti in finančnem vzvodu;

(k) naložijo posebne likvidnostne zahteve, vključno z omejitvami glede neusklajenosti zapadlosti med sredstvi in obveznostmi;

(l) zahtevajo dodatna razkritja.

2. Za namene točke (j) odstavka 1 lahko pristojni organi naložijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja za institucije le, če je relevantna zahteva primerna in sorazmerna glede na namen, za katerega se informacije zahtevajo, in se zahtevane informacije ne podvajajo.

Za namene členov 97 do 102 se vse dodatne informacije, ki se lahko zahtevajo od institucij, štejejo za podvojene, kadar je bila ista ali bistveno ista informacija že kako drugače sporočena pristojnemu organu ali pa jo pristojni organ lahko sam pripravi.

Pristojni organ od institucije ne zahteva, da sporoči dodatne informacije, če jih je že prej prejel v drugačni obliki ali drugače razdrobljene in ta drugačna oblika ali razdrobljenost ne preprečuje pristojnemu organu, da pripravi informacije enake kakovosti in zanesljivosti, kot so informacije, pripravljene na podlagi dodatnih informacij, ki bi bile sicer sporočene.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(33) vstavijo se naslednji členi:

„*Člen 104a*

Dodatna kapitalska zahteva

1. Pristojni organi naložijo dodatno kapitalsko zahtevo iz točke (a) člena 104(1), kadar na podlagi pregledov, opravljenih v skladu s členoma 97 in 101, ugotovijo, da je posamezna institucija v katerem koli od naslednjih položajev:

   (a) institucija je izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti, kot je določeno v odstavku 2 tega člena, s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta*;

   (b) institucija ne izpolnjuje zahtev iz členov 73 in 74 te direktive ali iz člena 393 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter drugi nadzorniški ukrepi verjetno ne bi zadostovali za pravočasno zagotovitev skladnosti s temi zahtevami;

(c) prilagoditve iz člena 98(4) veljajo za nezadostne, da bi instituciji omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali jih zavaruje, ne da bi pri tem v običajnih tržnih pogojih utrpela večje izgube;

(d) ovrednotenje, opravljeno v skladu s členom 101(4), pokaže, da bo neskladnost z zahtevami za uporabo dovoljenega pristopa verjetno vodila do neustreznih kapitalskih zahtev;

(e) institucija večkrat zapored ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatno potrebnega kapitala za kritje napotka, sporočenega v skladu s členom 104b(3);

(f) drugi specifični položaj, vezan na institucijo, zaradi katerega pristojni organ meni, da obstajajo pomembni pomisleki z vidika nadzora.

Pristojni organi dodatne kapitalske zahteve iz točke (a) člena 104(1) naložijo le za pokrivanje tveganj, ki jih imajo posamezne institucije zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne institucije.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 tega člena se za tveganja ali elemente tveganja šteje, da niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 le, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere pristojni organi menijo, da so ustrezni ob upoštevanju nadzorniškega pregleda ocene, ki so jo opravile institucije v skladu s prvim odstavkom člena 73 te direktive, višji kot kapitalske zahteve iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

Za namene prvega pododstavka pristojni organi ob upoštevanju profila tveganosti vsake posamezne institucije ocenijo tveganja, ki jim je izpostavljena institucija, vključno s:

(a) tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za posamezno institucijo in so izrecno izključeni ali niso izrecno pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(b) tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za posamezno institucijo in so verjetno podcenjeni, kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

Kolikor za tveganja ali elemente tveganja veljajo prehodne ureditve ali predhodno veljavne določbe iz te direktive ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013, ti ne štejejo za tveganja ali elemente takšnih tveganj, ki so verjetno podcenjeni, kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

Za namene prvega pododstavka kapital, ki šteje za ustreznega, krije vsa tveganja ali elemente tveganj, ki štejejo za pomembne na podlagi ocene iz drugega pododstavka tega odstavka ter niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

Tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz pozicij iz netrgovalne knjige, lahko šteje za pomembno vsaj v primerih iz člena 98(5), razen če pristojni organi pri pregledovanju in ovrednotenju ugotovijo, da institucija ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da institucija ni prekomerno izpostavljena tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige.

3. Kadar se zahteva dodatno potrebni kapital za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi določijo raven dodatno potrebnega kapitala, ki se zahteva na podlagi točke (a) odstavka 1 tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi odstavka 2 tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov tri in štiri Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

   Kadar se zahteva dodatno potrebni kapital za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi določijo raven dodatno potrebnega kapitala, ki se zahteva v skladu s točko (a) odstavka 1 tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi odstavka 2 tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov tri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Institucija dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo naloži pristojni organ na podlagi točke (a) člena 104(1), izpolni s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

   (a) najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krije s temeljnim kapitalom;

(b) najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz točke (a) sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko pristojni organ od institucije zahteva, da po potrebi izpolni dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala, pri čemer upošteva posebne okoliščine institucije.

Kapital, ki se uporabi za izpolnjevanje dodatne kapitalske zahteve iz točke (a) člena 104(1) te direktive, ki so jo pristojni organi naložili za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, se ne uporabi za izpolnitev česar koli od naslednjega:

(a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) zahteve po skupnem blažilniku;

(c) napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz člena 104b(3) te direktive, če se ta napotek nanaša na tveganja, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

Kapital, ki se uporabi za izpolnitev dodatne kapitalske zahteve iz točke (a) člena 104(1) te direktive, ki so jo pristojni organi naložili za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, se ne uporabi za izpolnitev česar koli od naslednjega:

(a) kapitalske zahteve iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz člena 104b(3) te direktive, če se ta napotek nanaša na tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

5. Pristojni organ vsaki instituciji ustrezno in v pisni obliki utemelji odločitev o naložitvi dodatne kapitalske zahteve na podlagi točke (a) člena 104(1), in sicer vsaj z jasno obrazložitvijo celotne ocene elementov iz odstavkov 1 do 4 tega člena. Navedena utemeljitev v primeru iz točke (e) odstavka 1 tega člena vključuje posebno izjavo o razlogih, zaradi katerih naložitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu ne šteje več za zadostno.

Člen 104b

Napotek o dodatno potrebnem kapitalu

1. Institucije v skladu s strategijami in postopki iz člena 73 določijo svoj notranji kapital na ustrezno raven glede na kapital, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je institucija izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital institucije pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškim stresnim testom iz člena 100.

2. Pristojni organi v okviru pregledovanja in ovrednotenja, opravljenih v skladu s členoma 97 in 101, vključno z rezultati stresnih testov iz člena 100 redno pregledujejo raven notranjega kapitala, ki jo določi vsaka institucija v skladu z odstavkom 1 tega člena.

   Na podlagi teh pregledov pristojni organi za vsako institucijo določijo skupno raven kapitala, za katero menijo, da je primerna.

3. Pristojni organi institucijam sporočijo svoje napotke o dodatno potrebnem kapitalu.

Napotek o dodatno potrebnem kapitalu predstavlja kapital, ki presega relevanten znesek kapitala, zahtevan na podlagi delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013, poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, točke (a) člena 104(1) in točke (6) člena 128 te direktive ali na podlagi člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je ustrezno, in ki je potreben, da se doseže skupna raven kapitala, za katero pristojni organi štejejo, da je primerna na podlagi odstavka 2 tega člena.

4. Napotki pristojnih organov o dodatno potrebnem kapitalu v skladu z odstavkom 3 tega člena so specifični za vsako posamezno institucijo. Napotki lahko obravnavajo tveganja, ki se pokrijejo z dodatnimi kapitalskimi zahtevami, naloženimi na podlagi točke (a) člena 104(1), vendar le v obsegu, v katerem napotki obravnavajo vidike tveganj, ki še niso pokriti z zadevno zahtevo.

5. Kapital, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu, sporočenega v skladu z odstavkom 3 tega člena, za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, se ne uporabi za izpolnitev česar koli od naslednjega:

   (a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) zahteve iz člena 104a te direktive, ki jo pristojni organi naložijo za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ter zahteve po skupnem blažilniku.

Kapital, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu, sporočenega v skladu z odstavkom 3 tega člena, za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, se ne uporabi za izpolnitev kapitalske zahteve iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, zahteve iz člena 104a te direktive, ki jo pristojni organi naložijo za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ter zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

6. Neizpolnjevanje napotka iz odstavka 3 tega člena ne sproži omejitev iz člena 141 ali člena 141b te direktive, kadar institucija izpolnjuje relevantne kapitalske zahteve iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 ter poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, relevantno dodatno kapitalsko zahtevo iz točke (a) člena 104(1) te direktive in, če je ustrezno, zahtevo glede skupnega blažilnika iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 104c

Sodelovanje z organi za reševanje

Pristojni organi uradno obvestijo zadevne organe za reševanje o dodatni kapitalski zahtevi, ki je naložena institucijam na podlagi točke (a) člena 104(1), ter o kakršnih koli napotkih o dodatno potrebnem kapitalu, sporočenih institucijam v skladu s členom 104b(3).

---

* Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).“;

(34) v členu 105 se črta točka (d);

(35) v členu 108 se črta odstavek 3;

(36) člen 109 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Pristojni organi zahtevajo, da nadrejene osebe in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izpolnjujejo obveznosti iz oddelka II tega poglavja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi za zagotovitev, da so ureditve, postopki in mehanizmi, ki se zahtevajo na podlagi oddelka II tega poglavja, dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor. Pristojni organi zlasti zagotovijo, da nadrejene osebe in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izvajajo te ureditve, postopke in mehanizme v svojih podrejenih družbah, za katere se ta direktiva ne uporablja, vključno s tistimi, ki imajo sedež v *offshore* finančnih središčih. Navedene ureditve, procesi in mehanizmi so tudi dosledni in dobro integrirani, te podrejene družbe pa so prav tako zmožne pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor. Podrejene družbe, za katere se ta direktiva ne uporablja, svoje sektorske zahteve izpolnjujejo na posamični podlagi.

3. Obveznosti iz oddelka II tega poglavja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta direktiva ne uporablja, se ne uporabljajo, če lahko EU nadrejena institucija pristojnim organom dokaže, da je uporaba oddelka II nezakonita na podlagi zakonodaje tretje države, v kateri ima podrejena družba sedež.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„4. Zahteve glede prejemkov iz členov 92, 94 in 95 se za nobeno od naslednjih družb ne uporabljajo na konsolidirani podlagi:

(a) podrejene družbe s sedežem v Uniji, kadar zanje veljajo posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Unije;

(b) podrejene družbe s sedežem v tretji državi, kadar bi zanje veljale posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Unije, če bi imele sedež v Uniji.

5. Z odstopanjem od odstavka 4 tega člena in da se prepreči izogibanje pravilom iz členov 92, 94 in 95, države članice zagotovijo, da se zahteve iz členov 92, 94 in 95 uporabljajo na posamični podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, za katere se ta direktiva ne uporablja, če:

   (a) je podrejena družba bodisi družba za upravljanje bodisi podjetje, ki opravlja investicijske storitve in posle, navedene v točkah (2), (3), (4), (6) in (7) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, ter

   (b) so bili zadevni zaposleni pooblaščeni za opravljanje poklicnih dejavnosti, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti ali posle institucij znotraj skupine.

6. Države članice lahko ne glede na odstavka 4 in 5 tega člena na konsolidirani podlagi uporabijo člene 92, 94 in 95 za širši nabor podrejenih družb in njihovih zaposlenih.“;

(37) člen 111 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 111*

Določitev konsolidacijskega nadzornika

1. Če je nadrejena oseba nadrejena kreditna institucija v državi članici ali EU nadrejena kreditna institucija, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ, ki nadzira to nadrejeno kreditno institucijo v državi članici ali to EU nadrejeno kreditno institucijo na posamični podlagi.

Če je nadrejena oseba nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje in nobena od njenih podrejenih družb ni kreditna institucija, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ, ki nadzira to nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali to EU nadrejeno investicijsko podjetje na posamični podlagi.

Če je nadrejena oseba nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje in je vsaj ena od njenih podrejenih družb kreditna institucija, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ kreditne institucije ali, če je kreditnih institucij več, kreditne institucije z največjo bilančno vsoto.

2. Če je nadrejena oseba institucije nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ, ki nadzira institucijo na posamični podlagi.

3. Če imata dve ali več institucij, ki so pridobile dovoljenje v Uniji, isti nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja:

   (a) pristojni organ kreditne institucije, če je v skupini samo ena kreditna institucija;

   (b) pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto, če je v skupini več kreditnih institucij, ali

   (c) pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto, če v skupini ni kreditne institucije.

4. Če se konsolidacija zahteva na podlagi člena 18(3) ali (6) Uredbe (EU) št. 575/2013, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto ali, če v skupini ni kreditne institucije, pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto.

5. Z odstopanjem od tretjega pododstavka odstavka 1, od točke (b) odstavka 3 in od odstavka 4 je v primeru, da pristojni organ na posamični podlagi nadzira več kot eno kreditno institucijo v skupini, konsolidacijski nadzornik pristojni organ, ki na posamični podlagi nadzira eno ali več kreditnih institucij v skupini, če je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih kreditnih institucij večji od bilančne vsote kreditnih institucij, ki jih na posamični podlagi nadzira kateri koli drug pristojni organ.

   Z odstopanjem od točke (c) odstavka 3 je v primeru, da pristojni organ na posamični podlagi nadzira več kot eno investicijsko podjetje v skupini, konsolidacijski nadzornik pristojni organ, ki na posamični podlagi nadzira eno ali več investicijskih podjetij v skupini, ki imajo skupaj največjo bilančno vsoto.

6. Pristojni organi lahko v posebnih primerih sporazumno opustijo merila iz odstavkov 1, 3 in 4 ter za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi imenujejo drug pristojni organ, če uporaba meril iz navedenih odstavkov ne bi bila primerna ob upoštevanju zadevnih institucij in relativne pomembnosti njihovih dejavnosti v relevantnih državah članicah ali če je treba zagotoviti kontinuiteto nadzora na konsolidirani podlagi s strani istega pristojnega organa. V takšnih primerih imajo EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding ali institucija z največjo bilančno vsoto, kakor je ustrezno, pravico, da izrazijo svoje mnenje, preden pristojni organ sprejme odločitev.

7. Pristojni organi nemudoma uradno obvestijo Komisijo in EBA o vsakem dogovoru v okviru odstavka 6.“;

(38) člen 113 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 113*

Skupne odločitve o bonitetnih zahtevah, specifičnih za posamezno institucijo

1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o:

   (a) uporabi členov 73 in 97 za določitev ustreznosti konsolidirane ravni kapitala, ki ga ima skupina institucij glede na svoje finančno stanje in profil tveganosti, ter zahtevane ravni kapitala za uporabo točke (a) člena 104(1) za vsak subjekt znotraj skupine institucij in na konsolidirani podlagi;

   (b) ukrepih za obravnavanje vseh pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, vključno v zvezi z ustreznostjo organizacije in obravnavo tveganj, kot se zahteva v skladu s členom 86, in v zvezi s potrebo po likvidnostnih zahtevah, specifičnih za posamezno institucijo, v skladu s členom 105;

   (c) kakršnih koli napotkih o dodatno potrebnem kapitalu iz člena 104b(3).

2. Skupne odločitve iz odstavka 1 se dosežejo:

(a) za namene točke (a) odstavka 1 tega člena v štirih mesecih od datuma, ko konsolidacijski nadzornik drugim ustreznim pristojnim organom predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganj skupine institucij v skladu s členom 104a;

(b) za namene točke (b) odstavka 1 tega člena v štirih mesecih od datuma, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine institucij v skladu s členoma 86 in 105;

(c) za namene točke (c) odstavka 1 tega člena v štirih mesecih od datuma, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganj skupine institucij v skladu s členom 104b.

V skupnih odločitvah iz odstavka 1 tega člena se prav tako ustrezno upošteva ocena tveganja podrejenih družb, ki jo opravijo ustrezni pristojni organi v skladu s členi 73, 97, 104a in 104b.

Skupne odločitve iz točk (a) in (b) odstavka 1 se navedejo v dokumentih, ki vsebujejo popolno utemeljitev in ki jih konsolidacijski nadzornik predloži EU nadrejeni instituciji. V primeru nestrinjanja se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerega koli zadevnega pristojnega organa posvetuje z EBA. Konsolidacijski nadzornik se lahko z EBA posvetuje na lastno pobudo.

3. Če pristojni organi v časovnih obdobjih iz odstavka 2 tega člena ne sprejmejo takšne skupne odločitve, konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev o uporabi členov 73, 86 in 97, točke (a) člena 104(1) ter členov 104b in 105 te direktive na konsolidirani podlagi po ustrezni obravnavi ocene tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi. Če kateri koli zadevni pristojni organ ob izteku časovnih obdobij iz odstavka 2 tega člena zadevo predloži EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev in počaka na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovna obdobja iz odstavka 2 tega člena se štejejo kot obdobja za spravo v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA sprejme odločitev v enem mesecu od prejema predložitve zadeve EBA. Po izteku štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitev o uporabi členov 73, 86 in 97, točke (a) člena 104(1) ter členov 104b in 105 te direktive na posamični ali subkonsolidirani podlagi sprejmejo ustrezni pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene kreditne institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri čemer ustrezno upoštevajo stališča in pridržke, ki jih izrazi konsolidacijski nadzornik. Če je kateri koli zadevni pristojni organ ob izteku katerega koli časovnega obdobja iz odstavka 2 tega člena zadevo predložil EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, pristojni organi odložijo svojo odločitev in počakajo na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejmejo odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovna obdobja iz odstavka 2 tega člena se štejejo kot obdobja za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu od prejema predložitve zadeve EBA. Po izteku štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitve se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev ter upošteva oceno tveganja, stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v časovnih obdobjih iz odstavka 2. Konsolidacijski nadzornik pošlje ta dokument vsem zadevnim pristojnim organom in EU nadrejeni instituciji.

V primeru posvetovanja z EBA vsi pristojni organi upoštevajo mnenje EBA in pojasnijo kakršno koli bistveno odstopanje od tega mnenja.

4. Skupne odločitve iz odstavka 1 in odločitve, ki jih sprejmejo pristojni organi, v odsotnosti skupne odločitve iz odstavka 3, pristojni organi v zadevnih državah članicah priznajo kot dokončne in jih uveljavijo.

Skupne odločitve iz odstavka 1 tega člena in vse odločitve, sprejete v odsotnosti skupne odločitve v skladu z odstavkom 3 tega člena, se posodabljajo vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku za posodobitev odločitve o uporabi točke (a) člena 104(1) ter členov 104b in 105. V teh izjemnih okoliščinah se lahko posodobitev obravnava dvostransko med konsolidacijskim nadzornikom in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za zagotovitev enotnih pogojev uporabe postopka skupnega odločanja iz tega člena v zvezi z uporabo členov 73, 86 in 97, točke (a) člena 104(1) ter členov 104b in 105, da pripomore k sprejemanju skupnih odločitev.

EBA osnutke teh izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(39) v členu 115 se doda naslednji odstavek:

„3. Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki je pridobil odobritev v skladu s členom 21a, se dogovori o usklajevanju in sodelovanju iz odstavka 1 tega člena sklenejo tudi s pristojnim organom države članice, v kateri ima sedež nadrejena oseba.“;

(40) člen 116 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Za lažje izvajanje nalog iz členov 112(1), 114(1) in 115(1) te direktive konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegij nadzornikov tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah, pod pogojem, da za nadzorne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne tistim iz oddelka II poglavja 1 te direktive in po potrebi členov 76 in 81 Direktive 2014/65/EU.“;

(b) v odstavku 6 se doda naslednji pododstavek:

„V ustreznem kolegiju nadzornikov lahko sodeluje pristojni organ v državi članici, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s členom 21a.“;

(41) v členu 117 se dodata naslednja odstavka:

„5. Pristojni organi, finančne obveščevalne enote in organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora pooblaščenih subjektov iz točk 1 in 2 člena 2(1) Direktive (EU) 2015/849 glede skladnosti z navedeno direktivo, v okviru svojih pristojnosti tesno sodelujejo in si izmenjujejo informacije, pomembne za opravljanje njihovih nalog v skladu s to direktivo, Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo (EU) 2015/849, pod pogojem, da takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka v skladu s kazenskim ali upravnim pravom države članice, v kateri se nahaja pristojni organ, finančna obveščevalna enota ali organ, ki mu je zaupana javna naloga nadzora pooblaščenih subjektov iz točk 1 in 2 člena 2(1) Direktive (EU) 2015/849.

EBA lahko pristojnim organom v primeru spora v zvezi z usklajevanjem nadzorniških dejavnosti na podlagi tega člena pomaga na lastno pobudo v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA do 1. januarja 2020 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih določi način sodelovanja in izmenjave informacij med organi iz odstavka 5 tega člena, zlasti v zvezi s čezmejnimi skupinami in v okviru odkrivanja hudih kršitev predpisov o preprečevanju pranja denarja.“;

(42) v členu 119 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice ob upoštevanju člena 21a sprejmejo vse potrebne ukrepe za vključitev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov v konsolidirani nadzor.“;

(43) v členu 120 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe iz te direktive in Direktive 2009/138/ES, zlasti z vidika nadzora upravljanja s tveganji, lahko konsolidacijski nadzornik po dogovoru z nadzornikom skupine v zavarovalniškem sektorju za zadevni mešani finančni holding uporablja le določbe direktive, ki se nanašajo na najpomembnejši finančni sektor, kot je opredeljen v členu 3(2) Direktive 2002/87/ES.“;

(44) v členu 125(1) se doda naslednji pododstavek:

„Kadar konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, na podlagi člena 111 te direktive, ni koordinator, določen v skladu s členom 10 Direktive 2002/87/ES, konsolidacijski nadzornik in koordinator sodelujeta za namene uporabe te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi. Za spodbujanje in vzpostavitev učinkovitega sodelovanja konsolidacijski nadzornik in koordinator skleneta pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.“;

(45) v členu 128 se za prvim odstavkom vstavijo naslednji odstavki:

„Institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržujejo za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz točke (6) prvega odstavka tega člena, ne uporabljajo za izpolnjevanje zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, dodatnih kapitalskih zahtev, naloženih na podlagi člena 104a te direktive za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, in napotkov, sporočenih v skladu s členom 104b(3) te direktive, za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

Institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržujejo za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne uporabljajo za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku.

Institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržujejo za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz točke (6) prvega odstavka tega člena, ne uporabljajo za izpolnjevanje komponent, ki temeljijo na tveganjih in so določene v členih 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013 ter v členih 45c in 45d Direktive 2014/59/EU.“;

(46) člena 129 in 130 se nadomestita z naslednjim:

„*Člen 129*
Zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika

1. Poleg navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se vzdržuje za izpolnitev katere koli kapitalske zahteve iz točk (a), (b) ali (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, države članice od institucij zahtevajo, da vzdržujejo varovalni kapitalski blažilnik v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini 2,5 % zneska njihove skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) navedene uredbe na posamični in na konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko država članica mala in srednja investicijska podjetja izvzame iz izpolnjevanja zahtev iz odstavka 1, če takšno izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema te države članice.

Odločitve o uporabi izvzetja iz prvega pododstavka so v celoti utemeljene, vključujejo razlago, zakaj izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema države članice, ter vsebujejo natančno opredelitev malih in srednjih investicijskih podjetij, ki bodo izvzeta.

Države članice, ki se odločijo uporabiti izvzetje iz prvega pododstavka, o tem izvzetju uradno obvestijo ESRB. ESRB ta uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic.

3. Za namene odstavka 2 država članica imenuje organ, ki je odgovoren za uporabo tega člena. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

4. Za namene odstavka 2 se investicijska podjetja opredelijo kot mala ali srednja podjetja v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361/ES*.

5. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

Člen 130

Zahteva po vzdrževanju posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika

1. Države članice od institucij zahtevajo vzdrževanje posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika, enakega znesku njihove skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s členom 140 te direktive na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe. Ta blažilnik je sestavljen iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko država članica mala in srednja investicijska podjetja izvzame iz izpolnjevanja zahtev iz odstavka 1, če takšno izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema te države članice.

   Odločitve o uporabi izvzetja iz prvega pododstavka so v celoti utemeljene, vključujejo razlago, zakaj izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema države članice, ter vsebujejo natančno opredelitev malih in srednjih investicijskih podjetij, ki bodo izvzeta.

Države članice, ki se odločijo uporabiti izvzetje iz prvega pododstavka, o tem izvzetju uradno obvestijo ESRB. ESRB ta uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic.

3. Za namene odstavka 2 države članice imenujejo organ, ki je odgovoren za uporabo tega člena. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

4. Za namene odstavka 2 se investicijska podjetja opredelijo kot mala in srednja podjetja v skladu s Priporočilom 2003/361/ES.

5. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

---

* Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).“;

(47) člen 131 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice imenujejo organ, ki je odgovoren, da na konsolidirani podlagi določi GSPI ter na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi, kot je ustrezno, določi druge sistemsko pomembne institucije (DSPI), ki imajo dovoljenje v njihovi jurisdikciji. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ. Države članice lahko imenujejo tudi več organov.

GSPI so eno od naslednjega:

(a) skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ali

(b) institucija, ki ni podrejena družba EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

DSPI je lahko institucija ali skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejena institucija v državi članici, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Dodatna določitvena metodologija za GSPI temelji na naslednjih kategorijah:

(a) kategorijah iz točk (a) do (d) odstavka 2 tega člena;

(b) čezmejni dejavnosti skupine, razen dejavnosti skupine v sodelujočih državah članicah iz člena 4 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta*.

Vsaka kategorija ima enako težo in vključuje merljive kazalnike. Za kategorije iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka so kazalniki enaki kot ustrezni kazalniki, določeni na podlagi odstavka 2.

Z dodatno določitveno metodologijo za GSPI se za vsak ocenjevani subjekt iz odstavka 1 izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko pristojni ali imenovani organi sprejmejo enega od ukrepov iz točke (c) odstavka 10.

---

* Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).“;

(c) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA po posvetovanju z ESRB do 1. januarja 2015 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o merilih za opredelitev pogojev uporabe tega odstavka v zvezi z oceno DSPI. V teh smernicah se upoštevajo mednarodni okviri za nacionalne sistemsko pomembne institucije ter posebnosti na ravni Unije in na nacionalni ravni.

EBA po posvetovanju z ESRB do 31. decembra 2020 poroča Komisiji o ustrezni metodologiji za oblikovanje in umerjanje stopenj blažilnika za DSPI.“;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Pristojni organ ali imenovani organ lahko od vsake DSPI zahteva, da na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi – kakor je ustrezno – vzdržuje blažilnik za DSPI do 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju meril za določitev DSPI. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala.“;

(e) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Pristojni organ ali imenovani organ lahko na podlagi pooblastila Komisije iz tretjega pododstavka tega odstavka od vsake DSPI zahteva, da na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi – kakor je ustrezno – vzdržuje blažilnik za DSPI, višji od 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 7 tega člena Komisiji predloži mnenje o primernosti blažilnika za DSPI. Tudi EBA lahko Komisiji v skladu s členom 34(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predloži svoje mnenje o blažilniku.

Komisija v treh mesecih po tem, ko ji ESRB posreduje uradno obvestilo iz odstavka 7, ob upoštevanju ocene ESRB in EBA, če je to ustrezno ter če meni, da blažilnik za DSPI ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, sprejme akt, s katerim se pristojni ali imenovani organ pooblasti za sprejetje predlaganega ukrepa.“;

(f) v odstavku 7 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„7. Pristojni organ ali imenovani organ pred določitvijo ali ponovno določitvijo blažilnika za DSPI uradno obvesti ESRB en mesec pred objavo odločitve iz odstavka 5 in tri mesece pred objavo odločitve pristojnega organa ali imenovanega organa iz odstavka 5a. ESRB uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic. V tem uradnem obvestilu je natančno navedeno naslednje:“;

(g) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Brez poseganja v člen 133 in odstavek 5 tega člena, kadar je DSPI podrejena GSPI ali DSPI, ki je bodisi institucija bodisi skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija in za katero na konsolidirani podlagi velja blažilnik za DSPI, se za DSPI na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega nižje izmed vrednosti:

(a) vsote višje od stopenj blažilnika za GSPI ali DSPI, ki se uporablja za skupino na konsolidirani podlagi, in 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

(b) 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali stopnje, ki se na podlagi dovoljenja Komisije uporablja za skupino na konsolidirani podlagi v skladu z odstavkom 5a tega člena.“;

(h) odstavka 9 in 10 se nadomestita z naslednjim:

„9. Obstaja najmanj pet podkategorij GSPI. Najnižja meja in meje med posameznimi podkategorijami so določene glede na rezultate, dobljene v skladu z metodologijo za določitev iz odstavka 2 tega člena. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami se jasno opredelijo, pri čemer se upošteva načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPI, in sicer med vsako podkategorijo, v kateri zahteva po dodatnem navadnem lastniškem temeljnem kapitalu linearno narašča, z izjemo podkategorije pet in vsake dodane višje podkategorije. Za namene tega odstavka je sistemski pomen pričakovani učinek na svetovni finančni trg, ki nastane zaradi težav GSPI. Najnižji podkategoriji se dodeli blažilnik za GSPI, ki znaša 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, blažilnik, ki se dodeli vsaki podkategoriji, pa se postopno povečuje za najmanj 0,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe.

10. Brez poseganja v odstavka 1 in 9 ter z uporabo podkategorij in presečnih vrednosti rezultatov iz odstavka 9 lahko pristojni organ ali imenovani organ ob izvajanju premišljene nadzorniške presoje:

(a) prerazvrsti GSPI iz nižje podkategorije v višjo podkategorijo;

(b) razvrsti subjekt iz odstavka 1, ki ima skupni rezultat iz odstavka 2 nižji od presečnih vrednosti rezultata najnižje podkategorije, v to podkategorijo ali višjo podkategorijo in ga s tem določi za GSPI;

(c) ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz odstavka 2a prerazvrsti GSPI iz višje podkategorije v nižjo podkategorijo.“;

(i) odstavek 11 se črta;

(j) odstavek 12 se nadomesti z naslednjim:

„12. Pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti ESRB o imenih GSPI in DSPI ter ustreznih podkategorijah, v katero je vsaka GSPI razvrščena. Uradno obvestilo vsebuje popolno utemeljitev, zakaj se nadzorniška presoja izvaja ali ne izvaja v skladu s točkami (a), (b) in (c) odstavka 10. ESRB ta uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji in EBA ter javno razkrije njihova imena. Pristojni organi ali imenovani organi javno razkrijejo podkategorijo, v katero je posamezna GSPI razvrščena.

Pristojni organ ali imenovani organ vsako leto pregleda določitev GSPI in DSPI ter razvrstitev GSPI v ustrezne podkategorije in poroča o rezultatih zadevni sistemsko pomembni instituciji in ESRB, ki rezultate nemudoma posreduje Komisiji in EBA. Pristojni organ ali imenovani organ javno razkrije posodobljen seznam institucij, določenih kot sistemsko pomembne institucije, ter podkategorije, v katere so razvrščene posamezne določene GSPI.“;

(k) odstavek 13 se črta;

(l) odstavka 14 in 15 se nadomestita z naslednjim:

„14. Kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata blažilnik za GSPI in blažilnik za DSPI, se uporabi višji blažilnik.

15. Kadar za institucijo velja blažilnik sistemskih tveganj, določen v skladu s členom 133, se ta blažilnik prišteje blažilniku za DSPI ali blažilniku za GSPI, ki se uporablja v skladu s tem členom.

Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namene odstavka 10, 11 ali 12 člena 133, in stopnje blažilnika za DSPI ali stopnje blažilnika za GSPI, ki velja za isto institucijo, višja od 5 %, se uporabi postopek iz odstavka 5a tega člena.“;

(m) odstavka 16 in 17 se črtata;

(n) odstavek 18 se nadomesti z naslednjim:

„18. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene tega člena opredeli metodologije, v skladu s katerimi pristojni organ ali imenovani organ institucijo ali skupino, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, določi kot GSPI ter določi metodologijo za opredelitev podkategorij in razvrstitev GSPI v podkategorije na podlagi njihovega sistemskega pomena ob upoštevanju morebitnih mednarodno dogovorjenih standardov.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010. “;

(48) člen 132 se črta;

(49) člena 133 in 134 se nadomestita z naslednjim:

„*Člen 133*

Zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj

1. Vsaka država članica lahko uvede blažilnik sistemskih tveganj v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala za finančni sektor ali za eno ali več podskupin tega sektorja v zvezi z vsemi izpostavljenostmi ali eno od podskupin izpostavljenosti iz odstavka 5 tega člena, da bi preprečila in zmanjšala makrobonitetna ali sistemska tveganja, ki jih Uredba (EU) št. 575/2013 ter člena 130 in 131 te direktive ne zajemajo, in sicer v smislu tveganj motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v zadevni državi članici.

2. Institucije blažilnik sistemskih tveganj izračunajo na naslednji način:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

pri čemer je:

B_{SR} = blažilnik sistemskih tveganj;

r_T = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije;

E_T = znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije, izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

i = indeks, ki označuje podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5;

r_i = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek izpostavljenosti tveganjem podskupine izpostavljenosti i, in

E_i = znesek izpostavljenosti tveganjem institucije za podskupino izpostavljenosti i, izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Za namene odstavka 1 države članice imenujejo organ, ki je odgovoren za določitev blažilnika sistemskih tveganj ter za določitev izpostavljenosti in podskupin institucij, za katere bo veljal. Ta organ je bodisi pristojni organ bodisi imenovani organ.

4. Za namene odstavka 1 tega člena lahko ustrezni pristojni ali imenovani organ, kakor je ustrezno, od institucij zahteva, da blažilnik sistemskih tveganj, ki se izračuna v skladu z odstavkom 2 tega člena, vzdržujejo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, in sicer na posamični, konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

5. Blažilnik sistemskih tveganj se lahko uporablja za:

(a) vse izpostavljenosti v državi članici, ki uvede blažilnik;

(b) naslednje sektorske izpostavljenosti v državi članici, ki uvede blažilnik:

(i) vse izpostavljenosti na drobno do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;

(ii) vse izpostavljenosti do pravnih oseb, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine;

(iii) vse izpostavljenosti do pravnih oseb, razen izpostavljenosti, določenih v točki (ii);

(iv) vse izpostavljenosti do fizičnih oseb, razen izpostavljenosti, določenih v točki (i);

(c) vse izpostavljenosti v drugih državah članicah, ob upoštevanju odstavkov 12 in 15;

(d) sektorske izpostavljenosti, kot so določene v točki (b) tega odstavka, v drugi državi članici, zgolj zaradi omogočitve priznavanja stopnje blažilnika, ki jo določi druga država članica v skladu s členom 134;

(e) izpostavljenosti v tretjih državah;

(f) podskupine vseh kategorij izpostavljenosti iz točke (b).

6. EBA po posvetovanju z ESRB do 30. junija 2020 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o ustreznih podskupinah izpostavljenosti, za katere lahko pristojni organ ali imenovani organ uporabi blažilnik sistemskih tveganj v skladu s točko (f) odstavka 5 tega člena.

7. Blažilnik sistemskih tveganj se uporablja za vse izpostavljenosti ali eno od podskupin izpostavljenosti iz odstavka 5 tega člena, vseh institucij ali ene ali več njihovih podskupin, za katere so v skladu s to direktivo pristojni organi zadevne države članice, in se določa s stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke ali večkratnikih te vrednosti. Za različne podskupine institucij in izpostavljenosti se lahko uvedejo različne zahteve. Blažilnik sistemskih tveganj ne obravnava tveganj, ki so zajeta v členih 130 in 131.

8. Kadar se zahteva vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj, pristojni organ ali imenovani organ upošteva naslednje:

   (a) blažilnik sistemskih tveganj ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za pravilno delovanje notranjega trga;

(b) pristojni organ ali imenovani organ mora vsaj vsako drugo leto pregledati blažilnik sistemskih tveganj;

(c) blažilnik sistemskih tveganj se ne sme uporabljati za obravnavanje tveganj, za katera veljata člena 130 in 131.

9. Pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pred objavo odločitve iz odstavka 13 uradno obvesti ESRB. ESRB ta uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic.

Če je institucija, za katero velja ena ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj, podrejena družba, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti organe te države članice.

Kadar stopnja blažilnika sistemskih tveganj velja za izpostavljenosti v tretjih državah, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, uradno obvesti tudi ESRB. ESRB to uradno obvestilo nemudoma posreduje nadzornim organom zadevnih tretjih držav.

V tem uradnem obvestilu je natančno navedeno naslednje:

(a) makrobonitetna ali sistemska tveganja v državi članici;

(b) razlogi, zakaj je zaradi razsežnosti makrobonitetnih ali sistemskih tveganj ogrožena stabilnost finančnega sistema na nacionalni ravni, kar upravičuje stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;

(c) utemeljitev, zakaj naj bi bil blažilnik sistemskih tveganj učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;

(d) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državi članici;

(e) stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, namerava naložiti, in izpostavljenosti, za katere se take stopnje uporabljajo, ter institucije, za katere take stopnje veljajo;

(f) če se stopnja blažilnika sistemskih tveganj uporablja za vse izpostavljenosti, utemeljitev, zakaj organ meni, da blažilnik sistemskih tveganj ne podvaja delovanja blažilnika za DSPI iz člena 131.

Če se zaradi odločitve o določitvi stopnje blažilnika sistemskih tveganj predhodno določena stopnja blažilnika zmanjša ali se ne spremeni, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, ravna zgolj v skladu s tem odstavkom.

10. Če določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, ne privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 3 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, v skladu z odstavkom 9 uradno obvesti ESRB en mesec pred objavo odločitve iz odstavka 13.

    Za namene tega odstavka se priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica v skladu s členom 134, ne upošteva pri pragu 3 %.

11. Če določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 3 % in ne presega 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ države članice, ki določi ta blažilnik, v uradnem obvestilu, predloženem v skladu z odstavkom 9, zaprosi za mnenje Komisije. Komisija predloži mnenje v enem mesecu po prejemu uradnega obvestila.

Če je mnenje Komisije negativno, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, države članice, ki uvede blažilnik sistemskih tveganj, upošteva to mnenje ali poda razloge, zakaj ga ne bo upošteval.

Če je institucija, za katero velja ena ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj, podrejena družba, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, pristojni organ ali imenovani organ v uradnem obvestilu, predloženem v skladu z odstavkom 9, zaprosi za priporočilo Komisije in ESRB.

Komisija in ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila predložita vsak svoje priporočilo.

Če se organi podrejene družbe in nadrejene osebe ne strinjajo s stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporabljajo za to institucijo, ali pa sta priporočili Komisije in ESRB negativni, lahko pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, zadevo predloži EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Odločitev o določitvi stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za te izpostavljenosti se začasno odloži, dokler EBA ne sprejme odločitve.

12. Če določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pred uvedbo blažilnika sistemskih tveganj zaprosi za dovoljenje Komisijo.

ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 tega člena Komisiji predloži mnenje o tem, ali se blažilnik sistemskih tveganj zdi primeren. Tudi EBA lahko Komisiji v skladu s členom 34(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predloži svoje mnenje o blažilniku sistemskih tveganj.

Komisija v treh mesecih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 in ob upoštevanju ocene ESRB in EBA, če je to ustrezno ter če meni, da stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj ne povzročajo nesorazmernih negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, sprejme akt, s katerim se pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pooblasti za sprejetje predlaganega ukrepa.

13. Vsak pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, naznani določitev ali ponovno določitev ene ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj z objavo na ustrezni spletni strani. Ta objava vključuje vsaj naslednje informacije:

    (a) stopnjo oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj;

    (b) institucije, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;

    (c) izpostavljenosti, za katere velja stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj;

    (d) utemeljitev za določitev ali ponovno določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj;

    (e) datum, od katerega institucije uporabljajo določeni ali ponovno določeni blažilnik sistemskih tveganj, ter

    (f) imena držav, kjer so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

    Če bi objava informacij iz točke (d) prvega pododstavka utegnila ogroziti stabilnost finančnega sistema, se navedene informacije ne vključijo v objavo.

14. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

Če uporaba omejitev razdelitev vodi do nezadovoljivega izboljšanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije glede na zadevno sistemsko tveganje, lahko pristojni organi sprejmejo dodatne ukrepe v skladu s členom 64.

15. Če pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, odloči, da bo določil blažilnik sistemskih tveganj na podlagi izpostavljenosti v drugih državah članicah, se blažilnik določi enako za vse izpostavljenosti znotraj Unije, razen če se prizna stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki jo je določila druga država članica v skladu s členom 134.

Člen 134

Priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj

1. Druge države članice lahko priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, določeno v skladu s členom 133, in lahko to stopnjo uporabljajo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, za izpostavljenosti v državi članici, ki je uvedla to stopnjo.

2. Če države članice priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, v skladu z odstavkom 1 o tem uradno obvestijo ESRB. ESRB ta uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA in državi članici, ki je uvedla to stopnjo.

3. Pri odločitvi o priznanju stopnje blažilnika sistemskih tveganj v skladu z odstavkom 1 država članica upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo, predložila v skladu s členom 133(9) in (13).

4. Če države članice priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, se lahko ta blažilnik sistemskega tveganja prišteje k blažilniku sistemskega tveganja, ki se uporablja v skladu s členom 133, pod pogojem, da blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik.

5. Država članica, ki je določila stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s členom 133 te direktive, lahko zaprosi ESRB, da v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic, ki lahko priznavajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj.“;

(50) člen 136 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„3. Vsak imenovani organ vsako četrtletje oceni intenzivnost cikličnega sistemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika za svojo državo članico ter določi ali prilagodi stopnjo proticikličnega blažilnika, če je to potrebno. Vsak imenovani organ pri tem upošteva:“;

(b) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Vsak imenovani organ vsako četrtletje na svoji spletni strani objavi vsaj naslednje informacije:

(a) veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;

(b) ustrezno razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;

(c) vodilo za blažilnik, izračunano v skladu z odstavkom 2;

(d) utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;

(e) kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega institucije uporabljajo to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

(f) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za začetek uporabe, če datum iz točke (e) nastopi prej kot 12 mesecev od datuma objave v skladu s tem odstavkom;

(g) če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

Imenovani organi sprejmejo vse razumne ukrepe za časovno usklajenost te objave.

Imenovani organi ESRB uradno obvestijo o vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika in mu sporočijo zahtevane informacije iz točk (a) do (g) prvega pododstavka. ESRB na svoji spletni strani objavi vse tako sporočene stopnje blažilnika in z njimi povezane informacije.“;

(51) v členu 141 se odstavki 1 do 6 nadomestijo z naslednjim:

„1. Institucija, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne izvede razdelitve dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

2. Institucija, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, izračuna maksimalni znesek za razdelitev (MDA) v skladu z odstavkom 4 in o njem uradno obvesti pristojni organ.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, institucija pred izračunom MDA ne sme izvesti nobenega od naslednjih dejanj:

(a) razdeliti dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

(b) ustvariti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku, ali

(c) izvršiti izplačil na instrumente dodatnega temeljnega kapitala.

3. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali je ne preseže, ne razdeli več, kot znaša MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4, s katerim koli dejanjem iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2.

4. Institucije izračunajo MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z odstavkom 5, s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. MDA se zmanjša za znesek, ki izhaja iz katerega koli dejanja iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2.

5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

(a) vsi dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital na podlagi člena 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo, ki izhaja iz dejanj iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

čemur se prištejejo

(b) vsi čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital na podlagi člena 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo, ki izhaja iz dejanj iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

od česar se odštejejo

(c) zneski, ki bi se plačali v obliki davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor se določi na naslednji način:

(a) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter dodatne kapitalske zahteve za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;

(b) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter dodatnih kapitalskih zahtev za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;

(c) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter dodatnih kapitalskih zahtev za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;

(d) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter dodatnih kapitalskih zahtev za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

$$\text{Spodnja meja kvartila } = \frac{\text{Zahteva po skupnem blažilniku}}{4} \cdot (\mathrm{Q_n} - 1)$$

$$\text{Zgornja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po skupnem blažilniku}}{4} \cdot \mathrm{Q_n}$$

pri čemer je:

Q_n = zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.“;

(52) vstavijo se naslednji členi:

„*Člen 141a*

Neizpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku

Šteje se, da institucija ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku za namene člena 141, kadar nima kapitala v zadostnem znesku in v kakovosti, da bi hkrati izpolnila zahtevo po skupnem blažilniku in vsako od naslednjih zahtev iz:

(a) točke (a) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in dodatne kapitalske zahteve za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive;

(b) točke (b) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in dodatne kapitalske zahteve za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive;

(c) točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in dodatne kapitalske zahteve za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive.

Člen 141b

Omejitev razdelitev v primeru neizpolnjevanja zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda

1. Institucija, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda na podlagi člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013, ne izvede razdelitve dobička v povezavi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena.

2. Institucija, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, izračuna maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (L-MDA) v skladu z odstavkom 4 in o njem uradno obvesti pristojni organ.

   Kadar se uporablja prvi pododstavek, institucija pred izračunom L-MDA ne sme izvesti nobenega od naslednjih dejanj:

   (a) razdeliti dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

   (b) ustvariti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku, ali

   (c) izvršiti izplačil na instrumente dodatnega temeljnega kapitala.

3. Če institucija ne izpolni zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne preseže, ne razdeli več, kot znaša L-MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4, s katerim koli dejanjem iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2.

4. Institucije izračunajo L-MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z odstavkom 5, s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. L-MDA se zmanjša za znesek, ki izhaja iz katerega koli dejanja iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2.

5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

   (a) vsi dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital na podlagi člena 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo v zvezi z ukrepi iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

   čemur se prištejejo

(b) vsi čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital na podlagi člena 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo v zvezi z ukrepi iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

od česar se odštejejo

(c) zneski, ki bi se plačali v obliki davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor iz odstavka 4 se določi na naslednji način:

(a) kadar temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) navedene uredbe, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0;

(b) kadar temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) navedene uredbe, spada v drugi kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0,2;

(c) kadar temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri krito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) navedene uredbe, spada v tretji kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0,4;

(d) kadar temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) navedene uredbe, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda se izračunata na naslednji način:

$$\text{Spodnja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda}}{4} \cdot (\mathrm{Q_n} - 1)$$

$$\text{Zgornja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda}}{4} \cdot \mathrm{Q_n}$$

pri čemer je:

Q_n = zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.

7. Omejitve iz tega člena se uporabljajo le za izplačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobičkov, in kadar ustavitev izplačila ali neizvedba izplačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti v skladu z ureditvijo, ki se uporablja za institucijo.

8. Če institucija ne izpolni zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in namerava izplačati razpoložljiv dobiček ali izvesti dejanje iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena, uradno obvesti pristojni organ in predloži informacije iz člena 141(8), z izjemo točke (a)(iii) navedenega člena, in L-MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4 tega člena.

9. Institucije vzdržujejo ureditve, s katerimi zagotavljajo, da se znesek razpoložljivega dobička in L-MDA izračunata natančno, pri čemer lahko to natančnost na zahtevo dokažejo pristojnemu organu.

10. Za namene odstavkov 1 in 2 tega člena razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom vključuje katero koli od postavk iz člena 141(10).

Člen 141c

Neizpolnjevanje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda

Šteje se, da institucija ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda za namene člena 141b te direktive, kadar nima temeljnega kapitala v zadostnem znesku, da bi hkrati izpolnila zahtevo iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter zahtevo iz točke (d) člena 92(1) navedene uredbe in točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(53) v členu 142(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku, ali, če je to ustrezno, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, pripravi načrt za ohranitev kapitala in ga predloži pristojnemu organu najpozneje v petih delovnih dneh po ugotovitvi, da ji navedene zahteve ne bo uspelo izpolniti, razen če pristojni organ odobri daljši odlog, in sicer največ deset dni.“;

(54) v členu 143(1) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) splošna merila in metodologije, ki jih uporabljajo pri pregledovanju in ovrednotenju iz člena 97, vključno z merili za uporabo načela sorazmernosti iz člena 97(4);“;

(55) člen 146 se nadomesti z naslednjim:

"*Člen 146*
Izvedbeni akti

V skladu s postopkom pregleda iz člena 147(2) se z izvedbenimi akti sprejmejo spremembe višine ustanovnega kapitala, predpisanega v členu 12 in naslovu IV, da se upošteva razvoj na gospodarskem in monetarnem področju."

(56) za členom 159 se vstavi naslednje poglavje:

„Poglavje 1a

Prehodne določbe glede finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov

Člen 159a

Prehodne določbe o odobritvi finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov

Nadrejeni finančni holdingi in nadrejeni mešani finančni holdingi, ki že obstajajo ... [datum začetka veljavnosti te direktive o spremembi], zaprosijo za odobritev v skladu s členom 21a do ... [dve leti po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi]. Če finančni holding ali mešani finančni holding ne zaprosi za odobritev do … [dve leti po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi], se sprejmejo ustrezni ukrepi na podlagi člena 21a(6).

Pristojni organi imajo med prehodnim obdobjem iz prvega odstavka tega člena vsa potrebna nadzorniška pooblastila, ki so jim podeljena s to direktivo v zvezi s finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, za katere je za namene konsolidiranega nadzora potrebna odobritev v skladu s členom 21a.“;

(57) v členu 161 se doda naslednji odstavek:

„10. Komisija do 31. decembra 2023 pregleda izvajanje in uporabo nadzorniških pooblastil iz točk (j) in (l) člena 104(1) ter predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.“

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do … [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi]. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Te predpise uporabljajo od ... [18 mesecev + 1 dan po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi]. Vendar se določbe, ki so potrebne za skladnost s spremembami iz točke (21) in točke (29)(a),(b) in (c) člena 1 te direktive v zvezi s členom 84 in členom 98(5) in (5a) Direktive 2013/36/EU, začnejo uporabljati ... [dve leti po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi], določbe, ki so potrebne za skladnost s spremembami iz točk (52) in (53) člena 1 te direktive v zvezi s členi 141b, 141c in 142(1) Direktive 2013/36/EU, pa se začnejo uporabljati 1. januarja 2022.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*